

2

NA ZDAR!

SOKOL AMERICKY.

Ročník XVI.

Číslo 2.

SILA LVI.

VZLET SOKOLI.

NAPREJ.

TUŽNE SE

KŘEPOST.

HRDINNOST.

LADNOST.

JAROST.

ROVNOST.

VOLNOST.

Josef Burian

Každému Sokolu doporučuje se

SVIT

Nová česká revue.

Redaktor F. K. Ringsmuth.

Zásada: S pravdou ven!

Předplatné \$1.50 na rok. — Za moře \$2.00. — Pojednává o všech časových otázkách jadrně a stručně. Ročník, 52 čísel, tvoří knihu. Právě započal vycházeti překladem redaktora Edwarda Bellamyho prorocký román Looking Backward (Zlatý věk). Číslo na ukázkou zdarma. Adresujte: Svit, Schuyler, Neb.

Na základě dohodnutí se s výkonným výborem Nár. Jed. Sokolské vydavatelé Svitů věnují třetí díl z každého celoročního předplatného, tedy 50c., k fondu České Ligy v Americe. Každý předplatitel bude veřejně kvitován k vůli kontrole.

Přiborský & Ringsmuth, vydavatelé „Svitu“.

„ŠOTEK“

jest jediný český humoristicko-satyrický list ve Spojených St. a krom toho drží se vždycky sokolského hesla: „Přeskoč, přelom, ale nepodlez!“

Předplatné \$2.50 na rok, \$1.25 na půl leta.

Číslo na ukázkou pošle ochotně vydavatel B. Bittner, 702-704 Loomis St., Chicago, Ill.

(Zasláno.)

Z výboru župy Východní.

Výbor rozeslal jednotám dotazníky, kde obývají se mají župní závody. Jest na sborech, by rychle dotazník zodpověděly, by se v čas zamluviti mohlo místo a ostatní práce v čas se vyřídila.

F. Zborník.

(Zasláno.)

Z Č. A. Sok. v Braidwood, Ill., 8. led. 1894.

Čes. Am. Sok. v Braidwood, Ill., odhodlal se ku stavbě tělocvičny a české školy, v níž by činnost svoji mohl lépe rozvinouti a tak na poli národním mnohem vydatněji působiti, nežli jest mu možno nyní v místnosti tomu cíli daleko nevyhovující. Za tím účelem rozeslal sbor náš různým jednotám v měsíci květnu m. 1. akcie, které jsou splatny dle možnosti se čtyřmi procenty, avšak dosud jest jich mnoho v oběhu, pročež ony spolky, které akcie obdržely a nám dosud neodpověděly aniž akcie navrátily, jsou tímto snažně žádány, by tak učinily nejdéle do 1. března t. r.

Sbor náš v poslední své schůzi usnesl započítati se stavbou v době co možno nejkratší, jelikož všechny zdejší české spolky nám slíbily pomocné ruky, uznávající, že ve vychování mládeže záleží příští čest národa našeho a příští trvání Sokolstva vůbec. Za tím účelem byl zvolen výbor ze Sokolů Jos. Chvátala a Vác. Kresla, kterýž jest oprávněn další příspěvky v místě kolektovati.

Za Čes. Am. Sok. v Braidwood, Ill., Cyrill Maleček, Jos. Zíma, Petr Boček, výbor.

Další dopisy a peněžní zásluky bďtež adresovány na pokladníka: Jos. Chvátal, box 231, Coal City, Grundy Co., Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, katarrhu hrtanu a průdušek, nastouzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součtin a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

Severovy Pilulky pro játra

Za 25c.

Bolesti hlavy,

nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY

proti bolestem hlavy a neuralgii.

Za 25c.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

Sokol, měsíčník; redakce J. E. Scheinera, vyšlo číslo 1., ročník 20. Předplatné na rok jest \$1.10. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Denní Hlasatel, denník věnovaný zájmům česko-amerického dělnictva vydáván jest Českou Typografickou Unii. Předplatné na tento nejlepší, nejrozšířenější a zároveň nejlacinější český denník jest na rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre Ave., Chicago, Ill.

The Bohemian Voice (Český Hlas) měsíčník vydáváný nákladem Národního výboru. Předplatné na rok jest \$1, jednotlivé číslo stojí 10c. Adresa: The Bohemian Voice, Omaha, Neb.

Slavie, politický týdeník. Předplatné na Slavii a záb. i poučnou přílohu „Rodina“ i s premií na rok \$3, na Slavii bez přílohy \$2.20, na Rodinu \$1.20. Adresa: Slavie, Racine, Wisconsin.

Domácnost, obrázkový časopis pro zábavu a užitečné poučení. Předplatné na Domácnost jest \$2.75 na rok, do Čech \$3.75 Adresa: Domácnost, 346 Broadway, Milwaukee, Wis.

Kewaunské Listy, politický týdeník, vychází v Kewaunee, Wis. Předplatné na rok \$2. Adresa: Kewaunské Listy, Kewaunee, Wis.

Pokrok Západu, politický týdeník; předplatné na rok \$2.20, s románovou přílohou „Knihovnou Americkou“, vycházející v sešitech 64stránkových, každých 14 dní, \$3. Předplatné na Knih. Am. \$1. Adresa: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

La Préparation Militaire, měsíčník unie francouzských tělocvičných spolků pro výcvik vojenský. — Redaktor Dr. Chassagne, 5, rue Franklin, administrator M. L. Lenoir, 118, rue Oberkampf, Paris, France, Europe.

Šotek, humoristicko-satyrický obrázkový týdeník. Redaktor a vydavatel B. Bittner, hlavní ilustrátor Oldřich Farský. Na rok předplácí se \$2.50 Adresa: Šotek, 702-704 Loomis St., Chicago, Ill.

Svit, týdenní časopis pro všechny otázky veřejné a všecken český lid; předplatné na rok \$1.50; adresa: „Svit“, Schuyler, Neb.

Dennice Novověku, týdeník politický; předplatné na rok \$3.20; adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

Slovan Americký, dvoutýdeník politický (vychází v každý úterek a pátek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovan Americký“, Cedar Rapids, Ia.

Wilberské Listy, týdeník národní a politický; předplatné na rok \$2; adresa: „Wilberské Listy“, Wilber, Neb.

Obzor, katolický týdeník; předplatné na rok \$2; adresa: „Obzor“, St. Paul, Minn.

Čechoslovan, katolický týdeník; předplatné na rok \$2.25; adresa: „Čechoslovan“, 566 Centre Ave., Chicago, Ill.

Slovák v Americe, týdeník věnovaný zájmům národním a dělnickým; předplatné \$2.50 na rok; adresa: „Slovák v Americe“, 120 E. 3rd St., New York.

Slovenská Svornost, dvoutýdeník dělnický (vychází každý pondělek a čtvrtek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovenská Svornost“, P. O. Box 799, Connellsville, Pa.

Amerikánsko-Slovenské Noviny, týdeník, orgán Národního Slovenského Spolku; předplatné na rok \$3; adresa: P. V. Rovnianek & Co., P. O. Box 124, Pittsburg, Pa.

Ameryka, polský týdeník; předplatné na rok \$1.50; adresa: A. A. Paryski, 224 St. Clair St., Toledo, O.

Zgoda, týdeník, orgán „Zwazku Narodowego Polskiego“ ve Spoj. Státech; předplatné na rok \$2; adresa: M. Majewski, 79 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

SEVERŮV KRVEČISTITEL

odstraňuje nečisté látky z krve, léčí nemoci krevní, kožní vyrážky, boláky na nohou, vředy, svrab, unavenost, ospalost a jest zvláště výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater,

nezáživnost, trudnomyslnost, nepravidelnosti v močení, vodnatelnost, řezavku, močový kámen, zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL

ledvin a jater.

Za \$1.25.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVI.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1894.

Číslo 2.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JĚD. SOKOLSKÉ.

Adresa:
— „Sokol Americký“, 408 E. 71st Street, —
New York.

Význam Sokolstva v Americe.

Jaký má české Sokolstvo v Americe význam? — Ta otázka z různých stran byla již často pronesena. A doba přítomná zrovna nás vybízí, abychom na ni odpověděli.

Význam Sokolstva v Čechách pochopuje dnes snad již každý. Ono má národu svému vychovati mužstvo neohrožené, úhodné, jež všemi prostředky hájiti má český jazyk, český mrav, českou zem proti nepřítelům domácím i cizím, již národ český zadáviti usilují. Máť tedy Sokolstvo v Čechách hluboký význam národní, vykázáno mu poslání vznešené.

Dle domnění a výkladu mnohých toho významu Sokolstvo v Americe postrádá. My však připouštíme to jen do jisté obmezené míry. Nelze nám ovšem na zápa-sech osobně se podílet, však přece pomáhati můžeme a máme. Považujeme se za bratry Sokolů v Čechách. Co je bolí, bolí i nás — čeho oni se dopínají, to i my rádi bychom viděli skutkem. Skvělým osvědčením národního uvědomění Sokolstva amerického jest založení České ligy v Americe, již ono v život uvedlo a jež bohdá na všechno upřímně smýšlející Češstvo této zemi se rozšíří.

Nechceme býti pouhými tělocvičnými spolky, prostými všeho ideálního snažení, na kteréž by nás rádi někteří lidé snížili. Jenom žel, že i v řadách našich vyskytují se jednotlivci, jimž povznesenost duševní úplně jest cizí a již ve své obmezenosti duševní rádi by viděli, aby jednoty sokolské vši součinnosti a všeho spojení s bratry v Čechách se zřekly a přetvořily se na pouhé kluby sportovní. Lidé takoví spíše politování než hanu zaslouží, neboť zajisté působily na ně různé nepříznivé okolnosti, jež šlechetnějším citům v srdcích jejich vzkličiti nedaly. Ubožáci takoví zbaveni jsou blahého pocitu, jež lidem hlubšího citu skytá pomyšlení na vykonaný dobrý skutek. — Obmezenci ti obyčejně tvrdívají, že když jsme v Americe, pouze o Ameriku se máme starati. Ubohá Amerika! Ta by as šeredně pochodila, kdyby jen samí takoví lidé o ni se starali! Dobrý Čech může být též dobrým Amerikánem, odpadlík však, který nechce znát lid, z něhož posel, který nectí zemi rodičů svých — ten nikdy ani dobrým Američanem nebude, poněvadž mu k tomu vlastnosti schází. — Na štěstí dosud lidé takového druhu v Sokolstvu americkém nepřevládají — i zmínili jsme se o nich jen proto, aby od neznalých věci výroky jejich nebyly snad brány za smýšlení Sokolstva amerického co celku. —

Sokolstvu americkému připadá též úloha nejen udržení ale i též vyniknutí národnosti české v Americe. Neoddáváme se ovšem růžovým nadějím, že národnost

českou v Americe zachovati lze na tak dlouho, dokud lidstvo na naší zemi nepomine. Leč pracujeme k tomu, aby udržela se co nejdéle. Vyhnou všechny národy, zahyne i naše zem. Je to přirozený zákon pohybu — života, že jedno zmírá, druhé povstává. Z pravidla ale drží se všecko tak dlouho, jak může, vše vzpírá se rozkladu — smrti. Výminkou jsou sebevrahové, kteří se násilně ničí. — Lid český v Americe nechce být sebevrahem. Má schopnost k životu, nuže, podporujme ji. Buďme Čechy všude: v rodinách, ve spolcích, i veřejnosti. Pěstujme českou řeč všude, ve školách, tělocvičnách, ve schůzích i v domácnosti. Nehyzděme ji přímětky cizími, vytýkejme její znešvařování, očisťujme ji.

Na veřejnosti před cizinou vystupujme co jednotlivci i co spolky důstojně. Pořádejme méně plesů a více poučných přednášek a rozhovorů. Neprobíjejme po hospodách zdraví své, již k vůli zdatnému českému potomstvu, a neutrácejme zbytečně peněz, jež na věci šlechetné a užitečné vynaložiti můžeme. Zdokonalujme sami sebe, buďme na sebe přísní, jiných posuzujme shovívavě. Snažme se státi takovými, aby český Sokol byl vzorem muže. Tím získáme cti nejen sobě, ale i českému národu.

Jest kopaná v nebezpečí?*)

Kopaná, „foot ball“, stala se tak všeobecnou, že hrozí vytlačiti „base ball“, národní hru v Americe, praví časopis „Argonaut“.

Den díkůvzdání není více v New Yorku oslavován posvícenskými hody jak staří dělávali. Jest to den kdy za každého počasí více než 50.000 osob vyjde na pozemky zvané „Manhattan Grounds“ aby viděli kopanou. Každý časopis ve Spojených Státech věnuje jeden neb dva sloupce popisu události této. — 50 tisíc ba i více zvědavců pozoruje hru mezi Yale a Princeton (jména universit). Tuto hru, která se stala tak oblíbenou u lidu, ohrožuje dvojí: Jest velmi nebezpečna údům i životu a zvrhuje se v hru ze řemesla. Co se týče prvého tu i toho nejnahodilejšího čtenáře novin musilo dojmouti příhodivších se několik osudných neštěstí v této zemi v období kopané as před dvěma měsíci započaté. I v Anglii, kde kopaná jest všeobecná tak asi jako u nás „base ball“ seznam osudných neštěstí v poslední době kopané od září do

*) „The Chicago Daily News“ přinesly článek „Is Foot Ball in Danger?“ Opatřil jsem překlad článku toho doufaje že nalezneme místa v „Sokolu Am.“, neboť článkem tím dobře se svítí na surový anglo-americký sport, jenž často buď z neznalosti věci i od lidí slušných neb od hlupců a lidí k surovosti tíhnoucích na úkor dobré věci tělocvičné bývá vychvalován a do nebe vynášen.

dubna obnášel 23 případů jak anglická statistika ukazuje a o čemž „New York Herald“ píše následovně:

Dne 17. září při hře Harrowgate proti Stannigli dva hráči Hutchinson a Hoggas srazili se tak prudce, že Hutchinson byl odnešen bezvědomý, načež druhého dne zemřel následkem vnitřního poranění.

Dne 1. října Norwood hrající v čtveř Upper Norwood padl mrtev k zemi. Smrt jeho způsobilo prasknutí srdce. Právě toho dne W. S. Pawson člen čety Westhoe hrající proti čtveř Durmen City, zlomil si páteř, což zavinilo že se trápil na lůžku až do 3. ledna, kdy konečně zemřel. 3. října William Wallace závodící v Aberdeen ve Škotsku byl udeřen prudce do podbřiší, za dva dny zemřel.

14. října Josef Aspden, člen čety Darwen byl kopnut do žaludku a zemřel v několika dnech.

15. října při závodech v King's Death, Benjamin Summerneli pokoušel se kopnouti míč stranou při čemž ho chybil a padl, svíjeje se hroznou bolestí. Přehodil si vnitřnosti a v hodině skončil.

Dne 20. října Herold Stephenson byl kopnut do stehna při hře v Brookfieldské škole v týdnu zemřel. Mladý muž žijící v Jarow poškodil si při hře na zkoušku páteř tak silně že v krátkém čase hru tu zaplatil životem.

8. listopadu Henry Haunby uhnal si při závodech mezi Felixtove Fort a Ipswich Orwell Work tak důkladně vnitřní poranění, že druhého dne přestal dýchat.

26. listopadu Guy Adeane a Harleibury oba studenti, byli zabiti kopnutím do žaludku. Kněz G. H. Knight zemřel jsa poraněn na lebec.

Dne 8. prosince v Turfmoor Burmley mladý muž jmenem Nelson zemřel unavením při závodě velmi rozčilujícím a zároveň hrubém.

Dne 2. ledna v závodě mezi četami Hexam Excelsior a Haydonbridge, byl F. Henderson tak silně pošlapán, že se více nepozdravil.

18. ledna Wilson Knowles zemřel v Bolton následkem velké únavy a vysílení. 25. ledna Josef Kirk dal se s velkou chutí do hry, náhodou padl, zlomil vaz a byl okamžitě mrtev. Téhož dne J. O. Riley, zemřel v Liverpoolu vnitřním poraněním, způsobeným zlomenými žebry.

Dne 1. února James Roston páde proti leticím míči byl jím udeřen tak prudce že padl omráčen, byl strašně poraněn. Několik kostí mu bylo zlomeno a krátce na to zemřel.

Dne 2. února při školní hře ve Fermoy, hoch Newton padl únavou a více nepovstal.

Dne 4. února Walter Daniel Mayhew byl kopnut při hře ve Spark-Brook do levé nohy. Druhého dne se mu holenní kost řádně zapálila a přes všechnu pomoc lékařskou poranění se stále horšilo, až mu hoch podlehl.

Dne 11. února pořádal závody atletický club Willington a Middleborough Swifts, při kterých Adam Hogg byl napaden křečemi a na místě zemřel.

Dne 4. března Robert Brook byl poraněn míčem při hře, což mu přivodilo strnutí čelisti a výsledek byl, že ve třech dnech byl na prkně. Tentýž den Jan Bryan, z Holmwood College, utržil si poranění do nohy, čímž mu krev otrávena a dne 14. března zemřel.

Dne 11. března při rozčilujících závodech mezi četou

Queen's Park a Celtic Club v Glasgowě klesl hráč Couner mrtev k zemi. Koronerova porota nalezla že smrt přivodilo přílišné rozčilení.

Dne 21. března Jirí Davenport v Radcliff blize Leed, kdy právě dokopnul k cíli vzkřikl a padl bezvědomý k zemi. Byv donesen domů zemřel v několika hodinách.

Mimo předcházející případy smrtí, v nichž jsou udána jména a čas obsahuje statistika ještě jména 3 mužů a sice: Benjoy, Pedistowe, a Van Harlengen, kteří také zemřeli v zimě nemocemi, které si uhnali při kopání míče. Čísla tato ukazují, že v době kopané od 1890—91 událo se 23 smrtí, které možno přičísti k dobru kopané a v době od 1891—92 přihodilo se 23 neštěstí s osudnými výsledky. Uveřejnění úplný seznam poranění i těch nejhorších bylo by nepatrným a neúčinným proti hroznému seznamu úmrtí, ale několik vybraných ukázek může se uvést. Zlomeniny nohou jsou nápadně obyčejny, právě tak jako zlomeniny paží a klíčních kostí, kteréž se přiházejí každou chvíli jak následující ukazuje:

James Geary a Horace Jirí Wilkins kopající míč při hře v Barmes, srazili se tak nešťastně, že Geary si vymknul lopatku a nohu z kloubu, a Wilkins zlomil si nohu.

Leonard Salter, syn poštmistra v Harwich, přimíchal se do dračky a ulovil si zlomení ruky na dvou místech. Henry Horsewood zlomil si levou paži v loktu, obě ramenní i předloketní kosti praskly na dvě a druhá se silně ohnula.

Pojišťující společnosti zaznamenávaly tyto řady nehod a považují hráče kopané za nežádoucí živel. Úředník jedné velké pojišťující společnosti pravil nedávno následovně:

„Požadavek činěný u pojišťoven úrazových a úmrtních hráči kopané měl by býti rozhodně odmítnut, neboť se hráči vrhají dobrovolně zbytečnému nebezpečí vstříc a placení pojistného mělo by se v takových případech rozhodně odepřít.“

Také představení kadetní školy ve West Pointu nemají žádnou radost z toho, že jejich kadeti hrají kopanou. Major Walke ve své zprávě praví: Některé těžké nehody přiházejí se spíše při hře a cvičení v přírodě než ve cvičiřnách; na kopanou připadá těchto nehod hlavní část a v některých případech jsou poranění tak těžká, že mají za následek trvalé zmrzačení, ale na štěstí každé bláznovství úplné pozdravení konečně následovalo. Podle mého mínění jest pochybné, zda prospěch vyplývající z těchto her jest přiměřený k nebezpečí, které hrozí životu i údům, které dle statistiky jsou mnohem větší, než se obyčejně za to má. Mimo to že kopaná jest hrou nebezpečnou jest též sprostým sportem. Lékařské listy rozbirající tuto otázku praví: „Zdravě uváženo, jest robování méně sprosté? Bez vší pochyby zabil míč více osob než rukavice rohovací. Po každé hře se zprávy o poranění hráčů v novinách jen hemží. Tito mladí muži jsou pyšní na svá poranění a pohnožďeniny, na své rozmlácené obličejce a znetvořené údy. My se vysmíváme pošetilé zvrácené pýše německého studenta, který vystavuje svůj rozmlácený obličej jako důkaz mužnosti, místo co by se měl stydět, ale my jeho příkladu v kopané následujeme.“

Moudří otcové nedovolují svým synům hry, které by zůstávaly po sobě známky barbarského, sprostého sportu, v němž surovost, nebezpečí a nejnižší druh statečnosti jsou lákavým živlem.“

Že kopání míče stalo se v Anglii řemeslem, jest vidno z následujícího odstavce anglického týdeníku: „Že kopaná posuzována co společenská hra má výraz hry ze řemesla jest tak význačno, že nebudí podivení, že výkonný výbor „Rugby Union“ postavil se tak rozhodně proti tomu aby hráči byli placeni i v tom případě kdyby se jim dávala náhrada jen za ztracený čas při prokázané službě v kopané. V ohledu na společenskou hru, nářer u hry kopané ze řemesla jest příliš význačný. Práví se že v posledním roce více než milion lib. str. bylo vydáno jako mzda hráčům kopané a neschází známek, že v přítomném roce suma vydaná bude značně větší. Jak se praví některé kluby najaly hráče za mzdu 8 lb. str. týdně a celé zaopatření! Však zde stav této věci ještě nekončí. Vedle pocestných, za hráče ze řemesla uznaných jsou zvláště v severní a střední Anglii příliš mnozí hráči kopané, kteří sami se nazývají „amateurs“ (ochotník) a kteří zvyšují svoje oprávněné příjmy penězi při hře podvodně vydělanými. Bylo zjištěno nedávno v jistém časopisu, že mladému úředníku byla nabídnuta týdenní mzda 10 guineí týdně aby přijal písařské místo v okresní úřadovně a aby věnoval největší část svého času klubu hráčů kopané v onom okrese. Práví se že výborný hráč kopané třeba nedosáhl výcviku hráče ze řemesla bez obtíže dostane výnosné postavení v sev. Anglii a že jest v Yorkshire obchodník, který zaměstnává 6 dobrých hráčů, výhradně samé „amateurs“.

Tento řemeslný způsob kopané byl dobře pochopen v Americe, kde intercollegiate association uznala za nutné přijati do svých pravidel, že nepřipustí do ústavu za chovance hráče, kteří školu graduovali a chtěli by dále studovati jen k vůli tomu, aby mohli zůstat členy čtyřhráčské. To jest však podivné opatření. Když někdo jako hráč vynikne a pak své zkušenosti k tomu použije, aby řídil hráčskou četou, nestala se pak pro něho hra řemeslem? Když výlohy takového hráče jsou placeny školou neb milovníky kopané, kteří chtějí jej míti v kolejni hráčské četě — není takový hráč placeným, není hráčem ze řemesla? (professional) Tak se zdá a druhá příčina úpadku této hry, že dostala se do rukou hráčů ze řemesla jest ta, že kopaná se stala hrou velice nebezpečnou a příliš namáhavou než aby ji kdo hrál, vyjma ty, kteří dostanou za hru rádnou mzdu a kteří jsou pojištěni proti úrazu a na život.

Na zdar!

K. Š.

O cvičení žactva.

Věc, o níž tuto jen krátce pojednati zamýšlím, jest nejen pro budoucnost N. J. S. ale i pro celou naši společnost tak důležitou, látka pro podrobnější zpracování tak obsáhlá, že věru mohli bychom jí vyplňovati sloupce orgánu po celý rok aniž bychom jí plně vyčerpali. Jako ve všem, i v tomto směru — t. j. ve cvičení žactva — učiněn byl u nás pokrok netušený, čímž nejenom že poslání své tím opravdověji plníme, ale budujeme tak pevné základy naší organizaci. Leč ač již mnoho bylo vykonáno, ještě mnoho vykonati zbývá a na sborech našich jest, aby této

stránce své činnosti věnovaly veškerou pozornost. Jest to naší povinností o tělesný rozvoj dorostu pečovati, neboť tělocvik ve školách veřejných nepěstuje se posud tak, aby na vývin dítek mohl míti jakého vlivu — neb jaký účinek může míti na chlapce 10 minut prostného cvičení denně, na mnoze i dosti nedbale prováděného? — a tudíž na sokolských a turnéřských jednotách jest, aby nedostatku tomu odpomáhaly, pokud nebude ve školách tělocvik prováděn rádně. Leč o tomto později. Dnes pokročili jsme již tak dalece, že cvičení žactva není svěřeno silám nezkušeným a přestali jsme míti za to, že děti může cvičiti každý. Byl jsem očitým svědkem, kdy cvičitel žáků pokoušel se se slabými dětmi prováděti na nářadí cvičení, která rozhodně musila míti opáčný účinek, nežli jaký tělocvik míti má, ale učitel si liboval, jak je „uře“; viděl jsem, kterak týral děti složitým cvičením prostným, když tyto nedovedly ještě rádně předpažit, vůbec nebyly s to rádně konati cvičení nejjednodušší; pak, aniž by je byl dříve naučil rádně řad vyříditi, v zastupu choditi a na místa docházeti, pokoušel se s nimi prováděti přeměny v pochodu, při jakých se sami Sokolové často dosti neobratně obracejí. Doufám, že dnes takových zjevů v našich tělocvičnách nespátříme, neboť cvičení dítek věnuje se větší pozornost, větší péče a třeba neměli jsme dnes dostatek vyškolených a zkušených učitelů, již ta okolnost, že v poměrně krátké době učiněn byl pokrok neočekávaný, jest zárukou, že tělocvičny naše stanou se rádnými ústavu, z nichž veškeré komediantství, sport, nerozumné přepínání sil úplně vymizí a kde hlavní zřetel bude obrácen k statnému vývinu těla, utužení zdraví a nejen to, ale kde každý chovanec poučován bude, jak sil v tělocvičně nabytých šetriti má, aby s nimi vystačil až do pozdního věku.

Dovolí-li mi čas, jehož se mně jako snad každému člověku v Americe stále nedostává a dopřeje-li mi bratr pořadatel k tomu místo, rozepíšu se o cvičení žactva někdy obsírněji, neb obor tento stal se mi téměř nejoblíbenějším, a ostatní br. cvičitelé mohou pak mnohé opravit, neb co nového a užitečného v tom naleznou, použití. Dnes prozatím chei zmíniti se o tom, jaká zodpovědnost velmi zhusta uvalována jest na učitele a jak měl by se každý zdokonalovati, aby nevědomostí nezavinil zlo, které později nebylo by lze napravit. Stává se často, že děcko trpí nějakou vadou tělesnou, která tělocvikem dá se napravit, a lékař, maje za to, že cvičitel má aspoň povrehní vědomosti v případech takových, radí rodičům, aby poslaly dítě do tělocviku. Dovolíme-li však dítěti takovému prováděti vše, co provádí děti zdravé, nejen že vadu jeho nenapravíme, ale i zhoršíme. Tělocvik spolkový, pro zdravé dívky, a tělocvik léčebný, pro takové, které nějakými vadami trpí, jsou dva rozdíly. Vezměme na př. zkřivenou páteř — neduh tento objevuje se až neuvěřitelně zhusta — a ač tělocvikem se napraví, tělocvikem se také zhorší. Případů takových mohl bych uvést celou řadu. Od cvičitele se žádá, aby věděl, jaké cvičení pro takové voliti a co by mu měl zapověditi — avšak jelikož při větším počtu žactva nelze s jedním zvláště se obírat, učiníme dobře, když obětujeme takovému chvíle mimo hodiny cvičební a volíme cvičení taková, která na odstranění vady nejvíce působí.

Namítne snad mnohý, kde získati tolik vědomostí odborných, které spadají v obor lékařství. Není třeba konati k tomu podrobná studie fyziologická a anatomická, která vyžadují dlouhá léta a jimž věnovati se může jen ten, kdo obral si lékařství za své budoucí povolání — ale vědomostí povšechné, aspoň to nejhlavnější, osvojiti si může každý, kdo se povolání cvičitele s láskou oddá a svědomitě je plniti chce. Jest celá spousta spisů z oboru toho, populárně psaných, jmenovitě v jazyku anglickém a bedlivě studování spisů takových, hlavně pro učitele tělocviku sepsaných, ukáže se nám býti výbornou pomůckou. Cvičitel, jemuž svěruje se útlá mládež, neměl by býti v rozpacích, jak v případech, o jakých shora činěna byla zmínka, se zachovati, a nejen to, on musí též důkladně znáti, na jaké orgány to neb ono cvičení působí, aby necvičil jednostranně a nekladl do útlých těl zárodky budoucí choroby. A tolik vzdělání odborného osvojiti si může — ba má — každý, kdo mládež cvičiti chce, neb jen tak naše ústavy tělocvičné na pověstí a na oblibě u širších vrstev získají.

Na konec dovolim si ještě br. cvičitele upozorniti, že získá každý velice, kdo věnuje čas studování tělocviku systému Lingova (všeobecně známý „švédský system“) o kterém v jazyku anglickém máme velmi obsáhlá díla, neboť system tento snaží se ze škol vypuditi system německý a zaujmouti jeho místo. Ačkoliv mnozí odborníci —nejm Němci—jej velice podceňují, tvrdíce, že pro spolkový tělocvik se nehodí a že jest spůsobivý více pro ústavy léčebné, přec nebude na škodu cvičitelů, když se s ním důkladně seznámí, neboť nalezne v něm mnoho nového, mnoho užitečného, co vědomosti jeho velmi krásně doplní. Bylo by k přání, aby br. cvičitelové rozprav těchto se účastnili, neb tak snáze se poznáme a k vzájemnému zdokonalování se značně přispějeme. Na zdar!

Jos. Čermák,
cvič. Plz. Sokola v Chicagu.

B ě h .

„Běh, cvičení to člověku nejprístupnější a bez průpravy a náradí provoditelné, náleží i u Řeků k nejstarším a nejoblíbenějším druhům gymnastiky. Antický způsob života, ve hrách, závodech, lovech a válkách neustále se pohybuje, ocenil ovšem důkladněji než my znamenité výhody zručnosti v rychlém pohybu a běhu a věnoval proto i jemu všestrannou pozornost. V běhu vyučováno rádně v gymnasiu, on byl hlavním bodem při závodech veřejných, kteréž obyčejně během byly zahajovány. V Olympii byl běh po dlouhou dobu prvním a jediným předmětem závodů. Dle elejské pověsti svedl zde Herakles s Kurety-první závody v běhu o větev olivovou, a stal se tak původcem her olympijských. Po celou dobu prvých olympiád závoděno tu pouze v běhu jednoduchém, v 14. olympiádě zaveden závod v běhu dvojitém, v 15. olympiádě v běhu dlouhém. Když však později počet závodů rozmnožen, ponecháno běhu vždy prvé místo mezi závody, které jím byly zahajovány. Prvním z vítězů v běhu v Olympii byl jakýsi Koroibos. Vítězové tito těšili se zvláštní úctě svých rodáků, dějepisci jména jich bedlivě zaznamenávali a podle nich i jednotlivé olympiady pojmenovali. Poněvadž pak Řekové

čas podle olympiád, jež pravidelně v čtyřletém období byly pořádány, počítali, sloužila jména přeborníků oněch za bližší udání letopočtu, přecházejíce tak v paměť příštích pokolení. — “

„Postupem doby nabyly běhy rozmanitých útvarů; od jednoduchého běhu (stadion) lišil se dvojný běh (dianulos), běh ve zbrani (hoplon dromos), dlouhý běh (dolichos) a pod.

Jednoduchý běh (stadion) obnášel jednu délku dráhy, 600 stop (= 190 m). V závodech rozhodovala tu ovšem především rychlost, jež byla vlastností mužů velice váženou; přední hrdinové chlubně nazýváni rychlonohými (ókipus), kterýmžto příjmím zejména Achilles se honosil. Endymios chtěje udělit vládarství jednomu ze synů svých, kázal jim v Olympii o cenu tu v běhu závoditi. Vítězi v běhu slíbil Danaos dceru svoji dáti za ženu, rovněž Ikaros Penelopu. Též nemeiské hry zahájeny během, v němž zvítězil Parthenopaios, syn Atalanty, který dle báje jelena v běhu dostihl a střely v letu doběhl.

Závod v běhu nescházel proto při žádných hrách a slavnostech gymnických, tvoře vždy přední a hlavní bod jejich. — “

„Píle, s jakou Řekové běh pěstovali, vedla ovšem k znamenitým výsledkům, výhodně se osvědčujíc v soukromém životě. — “

Kdo však z čtenářů chce se dozvěditi více o výkonech a cvičení v běhu, ten nechť si přečte „Dějiny cvičení tělesných ve stárem věku“, od Dra. Jos. E. Scheinera z Prahy, kde dočte se mnoho zajímavého.

„Dokonalost tělesná ceněna tak vysoko, že podle ní posuzována hodnota a vzdělání muže, a proto když sikyonský vladař Kleisthenes hledal pro dceru svoji Agaristu spůsobilého ženicha, pozval o slavnosti olympské ústy hlasatele přítomné junáky, aby do Sikyonu přišli ucházet se o ruku dcery, a když pak do ustanoveného dne se sešli, Kleisthenes hostě je rok u sebe zkoumal statečnost jich, v běhu a zápasu, vzdělanost a způsoby, a dal dceru svoji nejlepšímu z nich, Megakleovi, synu Alkmeona Athénského. Podobným způsobem děly se námluvy i na jiných místech. — — “

„I dívky cvičily se pilně v běhu; v Elidě závodily na počest Hery, prostovlasé, oděny v krátké sukničce. Přebornice obdržely olivové věnce a směly své sochy vystaviti. Podobně dělo se ve Spartě a v Kyréně.

Platon v zákonech svých přál sobě, aby každý Řek na sedmery způsob v běhu ve zbrani se cvičil, a to v běhu prostém, dvojném, koňmo, v dolichu, v plné zbroji 60 stadii, v těžké zbroji a v úplné výzbroji 100 stadii (2½ míle). — — — “

A tak čas od času cvičení v běhu stále se zdokonalovalo, až nabylo velkého rozšíření. Zvláště ve Spojených Státech běh o závod jest nejrozšířenější. Není snad veřejného cvičení aby na programu nebyl běh, který ovšem se čítá na tolik a tolik yardů aneb milí. Závodníci sjedou se ze všech stran k podobným běhovým závodům a činí se, by jeden druhého předběhl. Mám po ruce zprávy o několika amerických athletech, kteří si dobyli první ceny v běhu do dálky, a proto je zde pro zajímavost uvedu.

Běh na sto yardů dálky uběhl roku 1883 A. Waldron, M. A. C. za 10 $\frac{1}{4}$ vteřin, roku 1884 M. W. Ford, N. Y. A. C., za 10 a čtyři pětiny vteřin, r. 1885 M. W. Ford, N. Y. A. C., za 10 \cdot 4 vteřin, roku 1886 M. W. Ford, N. Y. A. C. za 10 \cdot 6 vteřin, r. 1887 C. H. Sherill, Jr. Yale College, za 10 \cdot 4 vteřin, r. 1888 F. Westing M. A. C. za 10 vteřin, r. 1889 J. Owen, Jr., Detroit A. C. za 10 \cdot 4 vteřin, r. 1890 J. Owen, Detroit A. C., za 9 \cdot 8 vteřin, r. 1891 L. H. Cary, M. A. C., za 10 \cdot 2 vteřin, r. 1892 H. Jewett, Detroit, A. C., za 10 vteřin, r. 1893 C. W. Stage, Cleveland A. C., za 10 \cdot 2 vteřin. Mimo toho jsou běhy ještě na čtvrt míle dálky, půl míle dálky, a jednu míli. Na čtvrt míle dálky první uběhl roku 1893 E. W. Allen, N. Y. A. C., za 50 \cdot 4 vteřin, půl míle uběhl r. 1893 první T. B. Turner, B. C. A. A., za 2 min. 1 \cdot 8 vteřin, jednu míli dálky uběhl r. 1893 C. W. Orton, Toronto L. C., za 4 minuty 32 \cdot 8 vteřin, 2 míle uběhl za 10 minut 7 vteřin W. Harmer, Yale, New Haven, Ct. 3. června roku 1887 — 3 míle dálky za 15. min. 41 \cdot 8 vteřin uběhl Lane, Yale, New Haven, Ct., r. 1888 — 880 yardů v roce 1890 uběhl W. C. Dohm, Princeton, N. Y. City, za 1 minutu 57 \cdot 2 vteřin.

Z toho, jak viděti, dalo by se mnoho napsat příkladů, kdo by si chtěl s tím vzít tu práci a čas, který nikdo ze Sokolů neocení. A přec jsou takové články nejzajímavější.

Fr. Krejčí.

0 tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a mediciny, lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

(Pokračování z předminulého ročníku.)

Kapitola devátá.

Dva typy soustavného tělocviku.—Tělocvik francouzský a švédský.—Karaktery tělocviku francouzského: jest „athletický“ a „nesnadný“.—Cvičení na náradí a cvičení prostná (exercices du plancher).—Karaktery tělocviku švédského: jest „hygienický“ a „snadný“.—Porovnání cvičení obou těchto soustav.—Úkol držení těla (des attitudes) v tělocviku švédském.—Tělocvik francouzský hodí se pro muže silné, švédského může býti užito u slabých a nemocných.

V Evropě jsou dvě veliké soustavy tělocvičné: francouzská, uvedená Amorosem a švédská, vytvořená Lingem. V Němečích Jahn se stal řiditelem soustavy skoro podobné francouzské a tělocvik Vlachů a Švýcarů nevykazuje nijakou různost základní.*)

Jest zajímavo, spojití oba tyto typy v jedné studii, by rozdíl obou pochopeny byly.

I.

Soustava francouzská se skládá ze dvou oddílů: cvičení prostných a cvičení náradových.

*) Tento názor autorův jest nesprávný, neboť v soustavě německé a francouzské jsou podstatné, závažné rozdíly. Těž v soustavě české, anglické a pod. Všechny odpovídají povaze jednotlivých národů a zůstanou jich majetkem, jich zvláštností, jež a těžko lze přenášeti na jinou půdu. Pravda, že soustava švédská stojí oproti všem ostatním na stanovisku zvláštním. Proto dlužno tuto paralelu doslovně vykládati jako srovnání dnešní soustavy francouzské a švédské. Pozn. red. „S.“ pražs.

Podstatným náradím francouzské soustavy jsou náradí k visu a náradí k podporu. Tyto dva druhy náradí vynucují jakési přemístění v úloze údů, jež tělem hýbají, ony nutí člověka pohybovati se ne pomocí nohou, nýbrž pomocí rukou. Lze snadno pochopiti, že různé pohyby ve výši pomocí rukou samotných, neb pokračování vodorovně na kloubech zápěstních vyžadují úsilí značného, ježto výkony tyto vymáhají na pažích práce, která přirozeně připadá nohoum — t. j. údům tři- až čtyřikrát svalnatějším, než jsou končetiny horní.

Cvičení, která se provádějí bez náradí, jmenují se též cvičení na podlaze (du plancher), poněvadž tělo neopouští půdy. V těchto cvičeních každý oddíl údů a trupu vykonává v pořadí úkol svůj a sice ohýbání, natahování, kroucení, otáčení atd. Napjetí svalového jest dále zapotřebí i při oněch pohybech, které se na první pohled zdají býti prací umírněnou, však atletickým způsobem se provádějí, čehož mechanismus ihned vyložíme s ohledem na postup švédský.

Charakteristikou francouzského tělocviku jak s náradím tak bez něho jest místní svalové úsilí až na nejkrasnější stupeň intenzity lhané; má charakter „athletický“, jež cvičení to činí nejmocnějším prostředkem k rozvoji svalů. Ale tento charakter je činí neupotřebitelným u osob, jichž svaly jsou seslabeny, jako u starců, churavých, rekonvalescentů. Nad to gymnastika tato vyžaduje na náradí pevném pohybů abnormálních, ku kterým tělo není přirozeně náchylné. Ona vynucuje takto novou koordinaci pohybů a důsledek toho: jedním slovem, ona jest nesnadná.

Gymnastika francouzská od několika roků jeví snahu, aby připojila k svým methodickým pohybům mnoho cvičení vzatých ze cvičení sportovních a i z her. Rohování francouzské, tyče a hůl nebyly před dvaceti lety na cvičištích pěstovány a dnes zaujaly v nich místo důležité.

II.

Soustava švédská sestává jako francouzská ze dvou druhů cvičení. Jedna cvičení sestávají z pohybů více méně odměřených (cadencés) paží, nohou, hlavy a trupu; druhá vyžadují pomoci různých náradí, žerdí, trámů, žebříků, provazů. Jedním slovem, Švédové mají jako Francouzi cvičení prostná a cvičení náradová. Tím naznačena jest podobnost obou soustav, a pokusíme se v hlavních rysech objasniti rozdíl obou.

Cvičení na náradí gymnastiky švédské nesměruje jako na cvičištích francouzských k výstřední nesnadnosti která byla nazývána akrobatismem. A z prvopočátku její náradí jest velmi jednoduché. Švédové nemají ani „kruhů“, ni „visuté hrazdy“, ni bradel, ni hrazdy pevné náradí „užívaných v cirkusech“ a hlavního náradí v soustavě francouzské a německé. Jejich náradí sestávají z několika přístrojů visutých: trám vodorovný (bomme), provazy svislé, žebříky šikmé a řada vodorovných tyčí položených shora dolů k stěnám cvičiště, které se zovu špalírem (copulier).

Na francouzských cvičištích jsou rozličná náradí, jak jsme řekli, určena k visu a podporu, pomocí jichž tělo může opustiti půdu a býti drženo v prostoru silou kloubů. Tyto přístroje nutí člověka pohybovati se pomocí paží a ne již za pomoci nohou. Z toho plyne řada

úsilných výkonů (tours de force), které směřují k vyvození veliké svalové práce místní. Švédové mají rovněž jako Francouzi nářadí k podporu, ale oni jich užívají způsobem více přirozeným a méně umělým připojujíce na příklad činnost nohou k činnosti rukou ve výkonu lezení buďsi na provaze, buďsi na žerdi. Většina cvičení jest takto méně atletická než u Francouzů, jsou konána více o paži natažené než skrčené. Konečně jich metoda nepřijala mezi cvičení na nářadí ta, jež vyžadují nejintenzivnější práci svalů, ramen a paží; na příklad vzepření a výmyky.

To, co cvičení švédská na nářadích nejvíce charakterisuje, jest jich směr „hygienický“, který se může klásti oproti směru atletického cvičení Francouzů. Švédské přístroje nemají jako francouzské poskytnouti mnoho cvičení svalům pažním a ramenním — svalům, kterýmiž síla lidská nejvíce na venek se jeví — ony směřují důkladněji k jistým skupením svalovým, které zasahují do velikých funkcí životních: k svalům břišním na př., jež vykonávají úkol tak důležitý při výkonnosti ústrojí zažívacího, k svalům hrudním, které přispívají k veledůležitému výkonu vitalnímu, jenž se zove dýchání; konečně k svalům hřbetním, natahovačům páteře, a svalům, které drží trup v postavení kolmém a jichž energická a harmonická činnost je nevyhnutelnou v držení (attitude) těla vzpřímeného.

Cvičení prostná tvoří pro Švédy tentýž zdroj vyučování. Ona jsou tak četná a tak různá, že je možno měniti velmi často, z čehož plyne rozmanitost, jež je činí více příjemnými. Nadto každý pohyb může vykonáván býti podle mnoha obměn, z nichž každá obměna představuje rozličný stupeň vynaložení síly. Jest takto snadno zvyšovati postupně téměř svalům intenzitu jich práce.

Gymnastika švédská právě tak jako francouzská má ve cvičeních prostných uvésti v práci všechny údy a různé oddíly trupu, ne zároveň, nýbrž postupně, takže každá ze skupin svalových koná svůj díl cvičení. Celému světu jsou známa cvičení tato, při kterých vidíme cvičence na povel velitele ohýbati, natahovati a točiti v různých směrech z počátku paže, pak nohy, pak hlavu a trup. Tentýž duch jako v soustavě švédské tak francouzské směřuje k napjetí veškerých svalů těla, nenechávaje nižádný sval bez cvičení. Avšak odstíny v provádění, málo důležité na prvý pohled, mění od základů výsledky docílené na jedné i druhé straně. —

Studujeme-li porovnávajíce dva pohyby podobné u gymnasta švédského a francouzského, shledáváme, že tento se namáhá vynaložiti ve svém pohybu vši sílu, jíž je schopen, kdežto Švéd se snaží dáti pohybu vši možnou šířku.

Vezměme za příklad pohyb vzpažení. U Francouzů se vykonává v rychlém rázu: paže vymrštuje se násilně do výše a musí se zastaviti přesně v poloze dokonale kolmé. Tento způsob výkonu jest „athletický“, tím, že vyžaduje co možná největšího vynaložení síly. Paže musí se natáhnouti a vzpřímiti, a cvičenec neuvádí v činnost jenom svaly, které zdvihají paži, nýbrž i ty, jež v opácném smyslu činnými jsou a jež se z tohoto důvodu jich „antagonisty“ jmenují. V téměř čase, v němž svaly zdvihací zahajují činnost, jich antagonisti (protipůsobící), t. j. ty,

jež stahují paže, musí se jim opřiti vydatným stažením a klásti odpor ohybu, což znamená vynaložení mnohem větší síly, tak jako uzda povozu silně přitažená nutí koně k silnějšímu oporu v chomoutě. U Švédů týž pohyb vykonává se pozvolna, bez vzpružení a bez násilí, avšak paže nezastavuje se v poloze kolmé, cvičenec snaží se, aby přiměl paže vztýčiti v nejzazší hranice, kolik jen kloub dopouští, a namáhá se přivésti je co možno nejdále.

Tento rozdíl ve vykonávání dvou pohybů dle zdání identických, mění docela účinky. Postupem francouzským dosahuje se výsledků více atletických, rozmnožuje se dále síla svalů; leč postupem švédským dosahuje se účinků více hygienických. Pohyby široké a mírné mají za přímý účinek prodlužovati bez otřesu svaly a učiniti je vláčnějšími, zamezovati retrakce svalové, jakožto časté příčiny znetvoření (difformités). Ony mají ještě učiniti svazy méně tuhými a rozmnožiti rozšíření povrchu pušek kloubních; jedním slovem, dáti větší hybnosti kloubům. Pohyby pravidelné získávají v těchto cvičeních lehkosti a obzvláštní nenucenosti.

Nesmí se mysliti však, že tento způsob provádění nevyžaduje vynaložení síly. Práce svalová v gymnastice švédské nejvíce se násilností pohybu, nýbrž rozsáhlostí a trváním. Výkon mírný a postupný svalů nese končetinu tak daleko, pokud možno a tam ji drží po jistý čas. A čím více cvičenec je vycvičen, tím více zvyšuje rozsáhlost pohybu, tím více prodlužuje jeho trvání. Dosáhne takto, že pohyb zakončuje v poloze pevné a tělo zachovává po jistý čas tuto posici, která je podstatou vynaložení práce svalové.

Většina cvičení švédských zaslouhovala by jména poloh „attitude“ mnohem více než pohybů. Tyto attitady jsou sdruženy se znamenitým smyslem aesthetickým zároveň, jako s dokonalou znalostí zákonů physiologie a hygieny. Mnohé polohy paží, nohou, trupu skytají oku linie nejpůsobivější, poněvadž Švédové mají v největším stupni vyvinutý cit harmonie pohybů.

Žádný pohyb gymnastiky švédské není násilný, žádný nevyžaduje na svaly v činnosti uvedeném úsilí až na kraj možnosti; všechny jsou sdruženy takovým způsobem, že žádný sval necvičí více než druhý. Odtud u boreců švédských znamenitý soulad v rozměrech těla, poněvadž žádná část nebyla přepínána. Gymnastika švédská čelí k tomu, aby u mladého člověka pravidelný vývoj těla a přirozený postup zručností podporovala a u člověka zralého aby co možná po nejdelší dobu schopnosti fysické zachovala; ona nečelí k tomu, aby jednotlivec předstihl úroveň síly tělesné, které dosáhnouti bylo mu určeno přirozeným vývojem ústrojů. A přece boreci švédští jsou velmi silní a jejich svaly, ač nezmohutněly přes míru v té neb oné části těla, skytají znamenitý vývoj celkový. — „Síla“, říkají oni, „přichází nám nejsouc hledána“. — Tato slova jsou nejlepší formulí výsledku jich metody.

Tyto podrobnosti, které skracujeme, abychom čtenáře neodstrašili výklady příliš technickými, stačí, aby duch a charakteristika soustavy švédské pochopena byla. Ona zamítá cvičení příliš atletická a pohyby příliš nesnadné, poněvadž chce, aby slabí a nejspíše mohli býti účastni dobrodiní cvičení.

Řekli bychom rádi, že duch gymnastiky švédské jest demokratický, kdyby nám bylo dovoleno užití toho slova v řádu fysickém v témž smyslu, jakýž má v řádu sociálním. Gymnastika švédská jest „demokratickou“ v tom smyslu, že cvičení její jsou pro každého. Francouzský těloevik naopak zahrnuje mnoho pohybů, které jen přírodou privilegovaným, ale ne osobám, jichž síla fysická je nižší než prostřední, jsou vykonatelní: jí nelze užití u slabých. — „Gymnastika“, řekl na francouzském kongresu pro cvičení fysická M. Toegren, ředitel ústavu ústředního ve Štockholmě, „gymnastika musí se střežiti rozlišovat lidi ve výkonné a v diváky. Cvičenci byli by snad více zručnějšími, avšak stále by jich ubývalo a jich požadavky by stále rostly.“ Tato slova jsou v souhlasu s pravidly klasické švédské gymnastiky. Ona mohla by býti snad také protestem proti duchu novému, který zdánlivě chtěl by vniknouti v soustavu tu a který by v ní zajisté byl záhubou. Někteří učitelové ve Štockholmě chtěli rozšířit meze vyučování a připojit k němu cvičení nesnadnější, způsobila, aby více ukojila samolibost cvičence. Již jedna neb dvě jednoty švédské konají některá cvičení na náradích „po francouzsku“. Avšak to jsou tu jen ojedinělé pokusy „romantismu“, a soustava klasická zůstane dlouho ve své neporušenosti.

(Pokračování.)

Česká liga v Americe.

Organisace ligy konečně úplně jest provedena. Tím přestala též doba slov a nastala doba činů. Teď pracujeme. Každý Sokol, každý Čech bude již nyní věděti, co jest mu činiti a nebude si všimati toho, zaskuhrá-li někde nějaký sýček. —

Praví se, že bylo by dobře, kdyby liga spojila se s Národním výborem. Prospěje-li to věci — nuže, nechť se spojí. —

Dne 14. ledna odbývána opět v místnosti Plz. Sok. v Chicagu schůze, v níž zvoleno 15členné řiditelstvo z mužů, kteří zárukou jsou dobré a úspěšné práce. — V téže schůzi přihlásilo se opět za členy 16 spolků, některé z nich mimo-chicagské, a odevzdány některé dary. — Bylo přijato za pravidlo, že předseda, tajemník, účetní a pokladník formálně mají míti půlletního platu \$1, an jinak záruky těchto pánů před zákonem by neměly platnosti — jinak ale žádný úředník za své služby žádného platu bráti nesmí. — Schůze řiditelstva musí býti odbývána nejméně jednou za měsíc a řiditelstvo bude zodpovědno delegátům spolků a členům, kteří platí \$1 ročně příspěvků jednou za čtvrt roku a v půlletní a v celoroční schůzi všem členům spolků, kteří platí čtvrtletně 5 centů příspěvků. Ti všichni mají pak právo schůzi navštívit a na rokování podílu bráti.

Ve schůzi řiditelstva dne 21. ledna usneseno, by záruky úředníků byly: předsedy, tajemníka, jednatele a účetního po 500 dol., záruka pokladníka 5000. V případě potřeby záruky ty se zvýší. — Z ohledu na to, by rozvinula se řádná agitace ve prospěch Ligy, zvolen výbor, jehož povinností bude, navštívit schůze spolků, kdež objasnil by zásady a stanovisko Ligy a k připojení spolků k Lize by povzbuzoval. — Do výboru toho zvoleni pak pánové: Bachman, Štulík, Šimonek, T. Špatný, Čermák, Velebil, Dymáček a Červený. — Vyvolána otázka spojení Ligy s Národním výborem, však z ohledu jiných záležitostí ta na neurčito odložena. — Po té projednávána otázka spojení s Čechy a vyřízena k uspokojení celého řiditelstva.

Jednatel ligy vydal následující provolání:

Dovolují si oznámiti ct. české veřejnosti, že Česká liga v Americe založená ku podporování národních snah a hnutí v naší české vlasti, zahájila již svou činnost a zvolila si stálé úřadnictvo, které povede celou správu této jednoty. Jsou to pánové: Před. F. Kašpar, místopřed. Fr. Dymáček, zap. A. Haller, úč. B. V. Nejedlý, pokl. Vlad. Červený, jednatel Jos. L. Voborský. Pánové E. Bachman, V. Čermák, J. Šimonek, F. Tomek, K. Štulík, J. Hanuš, T. Špatný, A. Velebil a F. Hájek doplňují sbor tohoto řiditelstva.

Záleží nyní na celé české veřejnosti, aby hleděla podnik tento tak vznešený a dalekosáhlý udržeti i na dále podporovati, aby se mohlo na nás s pýchou poukázati, že provedli jsme dílo velké, z něhož vyplyne užitek nemalý naší národnosti ve staré vlasti.

K udržování této národní organisace nejsou oběti tak velké, aby mohl míti jednotlivec aneb spolek nějakého namítání, považíme-li, že příspěvek 5 centů čtvrtletně z jednoho člena se má odváděti do pokladny tohoto tělesa, tedy celkem 20 c. ročně, kteréž každý člen toho neb onoho spolku s radostí zaplatí a přispěje dárkem tím na oltář vlasti. Příspěvky jednotlivců jsou pouze \$1 ročně, tedy 25c. čtvrtletně. Ze zkušenosti víme, že tu a tam vydáme peníze na věci, jež nejsou tak potřebné a naléhavé jako tato a proto i v tomto ohledu myslím, že ct. obecnostu skrbliti nebude, když se jedná pomoci našemu národu, který trpí za to, že se domáhá svých práv.

Ve Spojených Státech jest několik set spolků a kdyby se přihlášily pouze se 100,000 členy, sebralo by se ročně \$20,000 mimo příspěvky členů jednotlivých.

Vedle řádů Č. S. P. S. a sokolských jednot jsou zde Č. S. B. P. J., Rytíři a Dámy Cti, Občanské Řády, Táboriti a pak spolky katolické a tu myslím, že by mohlo býti více členů nežli jedno sto tisíc. Spolky katolické dosud neodpověděly na vyzvání Ligy a myslím, že v ohledu národním půjdou s námi ruku v ruce, vždyť jsme přeci všichni Češi odchovaní většinou ve staré vlasti a smýšlení náboženské v ohledu tomto dejme na stranu, smýšlení národní, vlastenecké, myslím, že má býti na prvním místě. Víme, že naši čeští spoluobčané katolického smýšlení mají právě tak věrné a upřímné srdce pro věc národní, pro věc českou a jsem jist, že podají nám rukou svých ku podpoře tak vznešeného účelu, jaký jsme si vytkli.

Nač drobiti své síly, když uvážíme, že pracujeme pouze pro věc skutečně národní, která nezasahuje do žádných náboženských otázek a jediné nese se ku vznešenému cíli, totiž podporování národního hnutí ve vlasti naší. Apelujeme tedy na všechny ct. spolky české v Americe, bez rozdílu náboženství, aby podaly nám ruky pomocné a dovršily prospěch Ligy této.

Ve městech, kde jest více Čechů a spolků českých, nechť se založí odbory České ligy v Americe, ovšem by musely býti tyto podřízeny ústřednímu tělesu a odváděti veškeré sebrané peníze.

Zádáme tedy ct. rodáky aneb spolky, aby se přičiňovali o založení odborů podobných v jiných městech a v padu, že by potřebovali nějakého vysvětlení, nechť se obrátí na jednatele Ligy, který vše vysvětlí.

Jest mi oznámiti, že dosud přihlásilo se 60 spolků a 40 jednotlivců k České Lige v Americe a sebralo se dosud \$117.39 pouze na dobrovolných sbírkách, mimo povinných příspěvků členských.

Ku konci dovoluji si požádat ct. české časopisy, aby nechovaly se macešsky k národnímu podniku tomuto a hleděly co možná nejvíce agitovati a lid náš vybízeti k účinné podpoře. Zajisté každý časopis ví, z jakých pohnutek Liga založena byla a proto pakliže souhlasí s dílem tím, bude mu přízniv, bude nápomocen ku sesílení a mohutnění této.

Veškeré peněžní příspěvky a dary, jakož i dotazy zasílány buďtež na nížeapsaného jednatele České Ligy v Americe.

Jmenem České Ligy

Jos. L. Voborský, jednatel,
532 záp. 18. ul., Chic., Ill.

Nástupní řeč starosty T. J. Sokol v St. Louis, Mo.

Bratři Sokolové!

Právě před týdnem dokončili jsme opět běh jednoho roku; roku to, který v dějinách Sokolstva amerického svými událostmi po věky památným zůstane a který i tento náš sbor, jako rok nad jiné významný do svých dějin zaznamená. Nechci snad sám sobě a spolu i Vám, drazí bratři, klamnou domněnkou lichotit, že dosti byli bychom v tomto roku vykonali a že více vykonati nebylo nám možno, to nikoliv, neb činnost v sokolském sboru nesoucí se za vznešenými cíli Sokolstva nebyla nikdy tak velká, aby nemohla býti ještě větší, a tak i činnost našeho sboru v tomto minulém roku nebyla sice k nepřestihnutí, ale přece taková, že s uspokojením pohlížeti můžeme na vykonanou práci svou. Mám na zřeteli hlavně úspěch, kterého docílila naše četa při závodech v Chicagu a který byl by zcela jistě mnohem větší býval, kdyby ta

četa nebyla tak mnohými nepříznivými okolnostmi před závody stihána bývala. Však i tento docílený úspěch buď nám k uspokojení a našim borcům k povzbuzení, neb čeho tato naše četa docílila, toho nedocílila židná z našich závodních čet před tím a proto dosti buď nám na tom, že s všeobecným pokrokem Sokolstva amerického i my jsme pokročili. Mluví-li již o závodech, bratři, tu samo sebou zajisté si připomenete i ostatní sokolské slavnosti, a hlavně náš slet sokolský a tu můžeme si sebevědomě připamatovat též čestnou oběť, kterou přinesl sbor náš a s ním i někteří jednotliví jeho členové zvlášť, abychom čestný podíl měli na vystoupení Sokolstva před kritickými zraky ciziny a abychom zdárně přispěli ku zvýšení lesku a důstojnosti prvního sletu Sokolstva amerického. — V našem soukromém životě myslím, že mimo naší obvyklou činnost nejvíce pozornosti věnováno vyjednávání sboru o vyhovující místnosti, na čemž, bratři, jak všichni dobře víte, závisí velká část naší budoucnosti. A tu přiznejme se sami sobě, že, ačkoliv budoucnost sboru musí být pro nás nejdůležitější, vykonali jsme v oboru tomto velmi málo.

Ovšem! nebylo to zúplna naší vinou, neb ti bratři, jimž uloženo bylo v tom směru činnými býti, dělali co mohli a proto i toto málo buď pro nás cenným, ani to nepodceňujeme, neboť učiněn zde počátek k dílu a jak okolnosti se utvářily, mám za to, že k velkému dílu a doufáme, ba ne jen to, přičiníme se a sice s veškerou rozhodností a obětavostí, aby tento začátek vedl k uskutečnění naší hlavní přítomné snahy a k vyplnění naší, zajisté všem Vám stejně vroucí a společné touhy, aby vedl k uskutečnění díla, které bylo by základem lepší, šťastné a nekonečné budoucnosti tohoto našeho sboru. S tímto přáním, jak Vy drazí bratři Sokolové všichni stejně dobře cítíte, nastupujeme bžh tohoto nového roku a tu jest samozřejmě, máme-li tomuto přání sboru svého, které jest zároveň jeho nejcitlivější potřebou, vyhovět, že jest nám všem, bez rozdílu, neunavně a obětavě pracovat, neboť k vyplnění jeho jest nám mnoho důležitějšího vykonat. — Bratři! V době tak významné, v které tolik důležitých událostí očekáváme, postavili jste mne v čelo tohoto našeho sboru, aniž by jste jakés záruky měli, že tuto, ve sboru nejdůležitější funkci, také k Vašemu uspokojení zastanu. Vím, bratři Sokolové, jakého významu má úřad starosty v sokolském sboru, má-li tento své povinnosti dostátí. Právě br. Vaníček ve svém, první cenou poctěném pojednání o zakládání sokolských jednot, mezi jiným následovně:

„Starosta buď vzorem činovníka, činným v pravém smyslu slova, obětavým charakterem s náležitým rozhledem a porozuměním situace, nebud' ani samolibý tvrdohlavec, jenž by vždy chtěl prorazit s náhledem svým třeba nesprávným, ať i slaboch, jež by každý kolem prstu otočil, tftina, větrem se klátící. Měj smysl pro spolkoivnictví a náležitou práci u předsedání schůzím, na starostovi zajisté záleží, aby se v nekonečných schůzích nemlátila jen prázdná sláma; řádné řízení debaty zamezí z pravidla bezúčelné povídání o „ohnutém hřebu“.

Těmito slovy jest zajisté dosti srozumitelně vysvětlena povinnost a úkol starosty a já doufám, že pochopil jsem, jak jest se mi chovati, mám-li kladeným mě požadavkům vyhověti, avšak bratři, vím také, že schopnosti a zkušenosti mé daleko nedostačují, abych těmto povinnostem vždy správně dostál a proto budu a to hlavně pro začátek, od Vás ode všech s plnou důvěrou očekávat, že všichni budete svých povinností bedliví pokud se udržování pořádku při schůzích týče a že nebudete příkře odsuzovat, pakli se kde jakého nedopatření dopustím. Od Vás pak, Vy starší bratři, kteří jste znali spolkového života a od bratra místostarosty zvlášť, budu očekávat, že přijdu-li kdy do rozpaků, budete mi svou radou laskavě nápomocni a buďte ujištěni, že dobrou radou nikdy nepohrdnu a bude-li mne v tomto mém úřadu provázet oddanost sboru, budu-li si vědom sympathií členů jeho, pak buďte ujištěni bratři, že dovedu i samostatně činným býti a kde se bude jednat o uhájení cti tohoto našeho sboru, že dovedu si i samostatně najíti zbraň proti každému škůdci jeho a byť byl i sebe větším dravcem! —

Nyní budiž mi dovoleno, bych se směl zmíniti i o povinnostech ostatních našich úředníků. V díle, z kterého vyňal jsem povinnosti starosty, praví spisovatel: „Náměstek starosty buď co do působivosti ne-li sourodým, tedy aspoň blízce starostovi stojícím, aby funkcí jeho dovedl pro případ potřeby náležitě zastávat; dobře jest kde oba tito činovníci navzájem se doplňují.“ I to zajisté jest dosti

srozumitelné, a já doufám, an náš br. náměstek jest dosti zkušeným členem tohoto sboru, že bude svých úkolů bedliv. Dále uvádí br. Vaníček na řadu povinnosti náčelníka a sice těmito slovy:

„Náčelník jest vedle starosty nejdůležitější vzpružinou spolku. Co od něho žádáme? Velice mnoho. Předem znalost věci tělocvičné theoretickou i praktickou, schopnost vedení jednoty před veřejností, různost a rozhodnost, jež však nikdy v despotism převrátiti se nesmi, spůsobilost, získati si náklonnost členů i vzbuditi nadšení jejich pro dobrou věc a opět v užším kruhu sboru cvičitelského pěstovati chuť ku práci a neomrzělému snažení, zkrátka i dobře: Musí dovésti být velitelem i bratrem zároveň.“ Jak velmi významná jsou zvlášť tato poslední slova: „velitelem a bratrem zároveň!“ Zajisté tak významná, že mohou býti důkladným vodítkem každému snaživému náčelníku. Umět udržeti při veřejném vystoupení a v tělocvičné přísnou kázeň, ale tak, aby ji členové se zařibením zachovávali, toť zajisté hlavní úkol jeho, neb ku evičení samému stojí mu k ruce evičitelský sbor, ale za kázeň, která jest nejlepší zárukou úspěchu při evičení, za tu jest zodpovělným on sám, a mimo toho má náčelník bez odporu i veliký vliv na to, jak velký počet členů evičení navštěvuje, a proto bratře náčelníku budeš-li svou funkci vždy s takovou horlivostí zastávat, jak to tvůj předchůdce činil, a dovedeš-li při tom s vykonáváním své povinnosti sloučiti důvěrné chování se bratra, pak buď si jist, že práce tvá se potká s veškerým zdarem ve prospěch sboru.

Požadavky jednateli kladené vyznačuje br. Vaníček takto: „Jednatele stavíme po bok náčelníkovi. Již jméno tohoto činovníka samo naznačuje, že má jednati, že jest mu býti jedním z hlavních koleček, hýbajícím ústrojem spolku. Také od něho vyžadujeme slušnou dávku rozhledu, by mohl po případě samostatně tu či onu věc vykonati, spěchá-li záležitost, nelze svolati okamžitě schůzi a pod. Měj také žádoucí stupeň zručnosti písemné, by listiny spolkové byly vzorem dobrého slohu. V té věci stůj mu po boku zapisovatel jako společník družný a spolehlivý.“ U nás ovšem z vyznačených zde povinností jednatele spadají na váhu sborové dopisy, které mají-li míti vždy ten účinek jaký se od nich očekává, musejí být vždy s náležitou pečlivostí srozumitelně sestaveny. Doufám však, že dosavadní činnost našeho nového jednatele podává dostatečnou záruku, že bude povinností svých bedliv a že netřeba mi více o jeho úřadu mluvit. — Právě jsem, že zapisovatel má býti spolehlivým druhem jednatele, a jest to opravdu žádoucí, neboť písemní práce, které jest mu vyhotovovati, jsou neméně důležité. Záležít zajisté velmi mnoho na tom, aby listiny, členstva se týkající, byly vždy v čas a správně vyhovány a k řádnému vedení protokolu jest opět zapotřebí neobyčejné pozornosti při schůzích a té schopnosti aby zapisovatel správně pochopil smysl každého uzavření sboru a dovedl jej jasně a stručně v protokolní knihu zanesti, neb protokolní kniha jest hlavním jakýms archívem sboru a stává se dosti často, že ještě po letech vyhledáváme důležitá usnesení v této knize a proto jest si velmi co přát, aby náš bratr tajemník s největší bedlivostí a správností své práce vykonával. — Jako jednatel a zapisovatel, tak i pokladník a účetní jsou spolkovými bliženci a ačkoliv rozdílné jsou jejich povinnosti, klademe přec oběma stejné požadavky, neb zajisté jsou správnost a přesnost hlavním heslem těch, kteří mají finanční záležitosti spolku na starosti. Proto žádám bratra účetního, jakožto mladého člena, aby nikdy nebrať na lehkou váhu vykonávání své povinnosti. Bratru pokladníku nemám co připomenout, leda, aby na dále vytrval ve své péči o dobro našeho milého sboru a aby schopností svých i na dále k jeho prospěchu používal. Povinnosti domácího správce myslím že nejsou u nás náležitě vystihnuty, neb neobmezují se tyto pouze na uvádění nových údů a podobné maličkosti při schůzích, nýbrž on má věděti o veškerém majetku sboru, v jakém stavu se nachází a kde jest co poroucháno napravit, neb oznámit sboru a tak má být bližencem a příručím výboru majetku. Vůbec jest čilý domácí správce činovníkem tak důležitým, jako ostatní úředníci, neb může správným plněním svých povinností mnohý peníz sborové pokladně ušetřiti. Při nynějším stavu majetku našeho sboru není zajisté náš domácí správce prací přetížen a já mu přeji, aby povinnost svou vždy rád na prospěch sboru vykonával, a sboru přeji, aby v brzku měl svému domácímu správci tolik ku svěření, aby tento byl správcem domu v pravém smyslu toho slova. Konečně jest se mi zmíniti o funkci dopisovatele do sokolského orgánu a tu mám za to, že náš

br. dopisovatel zná povinnosti funkce své, kterou již před lety zastával, jistě tak, ne-li lépe nežli já a proto nebudu o ní mluvit, chci však připomenout, že dle mého názoru nemusel by br. dopisovatel obmezovat svou činnost pouze na podávání zpráv do našeho orgánu nýbrž myslím, že mohl by podávat zprávy o činnosti sboru i širší veřejnosti v ostatních českých časopisech, neboť praví br. Vaníček v dřívě zmíněném díle: „Veřejnost žádá reklamy a proto nevyhýbejte se jí!“ V našem sboru jest dosti událostí, které i širší veřejnost zajímají a které mnoho napomáhati mohou, aby nás obecnstvo vidělo v pravém světle, a ne v takovém, do jakého nás staví leckterý národní šosák a zpátečník.

To bylo by as vše, co jsem vůči našim úředníkům na srdci měl a naše soukromé funkce, jako jest knihovnik a říditel divadla, jsou opravdu svěřeny osvědčeným v tom sboru Sokolům a jest si jen o přání, aby v činnosti své i na dále setrvali. Velký úkol zajisté připadá našim stálým výborům! Od správného výboru majetku, od uvědomělého výboru tělocvičného, od horlivého výboru ku pořádání přednášek a od čilého výboru zábavního, zajisté mnoho očekáváme, neboť kdežto správnost a činnost jedněch jest zdrojem finančních prostředků sboru, jest opět horlivost druhých zárukou mravního pokroku jeho, — a tak vidíme bratři Sokolové, že postaráno jest ve sboru našem o veškeré práce s činností sokolskou souvisící. Jen trochu větší zájem o sbor a trochu té obětavosti většiny našeho členstva a pak bratři, jsme dosti silni, abychom všem úkolům sboru svého náležitě dostáli! Ovšem, to nedovedou pouze úředníci a výbory aby za celý sbor pracovali, má-li sbor náš býti tím, čím sokolský sbor býti má, musí se veškerí jeho členové, aneb aspoň velká většina těchto o jeho potřeby zajímati a jistě že pro všechny najde se práce. Pak bude jeho postavení pevné, pak bude mít i vyhlídky do budoucnosti! Vždyť má-li být existence spolku trvalou, musí se tato především opíráti o činnost jeho.

Sám ten, jemuž Sokolstvo za své zřízení děkuje, sám náš velmistr Tyrš pravil: „Kde činnosti skutečné, promyšlené a horlivé řízené jest, tam spolek i bouře stran, spolkům našim nejnebezpečnější, snáze přetrvá. Tam jest láska ku spolku, tam úcta před celkem, na jehož rozdrobení pak konečně přece zřídka kdo se odváží. A naproti tomu: Proti spolku, který nic neznamena, nic nedělá, na veřejnost ničím vykázáti se nemůže, snadno se brojí, snadno se i vítězí. Nuže bratři Sokolové, že my všechny ty lidi i lidičky, — kteří již jako ze zvyku proti všemu dobrému brojí, — nad sebou vítěziti nenecháme, to si přec nebudeme teprve dokazovati! Jen bratři konejte své povinnosti, které Vám sbor ukládá a vezmete všem protivníkům z ruky zbraň. „Tužme se“, můjete na paměti vy, kteří tělocvik pěstujete a kteří jádrem sboru býti máte, „Vytrvalost“ a „vzpružme se“ buď opět heslem vašim, kteří v ostatních odborech sboru činnými jste a kteří správu sboru vedete, vy pak ostatní, kteří ani jedno, ani druhé nekonáte, stůjte aspoň věrně při těchto činných a buďte jim pevnou oporou! Pak bratři, buďte jisti že nemine se práce sboru se zdarem! A tomuto zdaru po celý budoucí rok a po celou další jeho budoucnost, volám mé upřímné sokolské Na zdar!

Jos. Burian.

Úvahy a řeči dra. Miroslava Tyrše.

Pražská tělocvičná jednota „Sokol“ vydala minulého měsíce svým nákladem a redakcí br. Dra. Jos. E. Schönera knížku, jež obsahuje výbor úvah a řečí dra. M. Tyrše o věci sokolské. — V úvodu ku spisku tomu praví redakce:

„Deset téměř let uplynulo od smutného okamžiku, kdy řady naše na vždy opustil velký učitel a vůdce náš Dr. Miroslav Tyrš, duchaplný tvůrce sokolského sdružení a českého tělocviku, v nějž vdechl krásné snahy ideální, k povznesení lidu českého směřující. Deset tomu téměř let, co ztratili jsme geniálního mistra, učence a myslitele, který duši svoji posvětil celé věci naší a se záplem horoucí a vytrvalostí nezdolnou zbudoval nám velkolepé dílo jež na věky zůstane nám nejpevnější oporou v práci sokolské. Úchvatná slova, jimiž on vystihl pravý účel a cíl snahy naší, jimiž šířil nadšení a lásku pro věc sokolskou, jimiž vyvolal v krátké době nepřečetné pluky českého mužstva pod prapor náš, jimiž počítal útoky odpůrců a utvrzoval oddanost věrných přátel a stoupcův — úchvatná, krásná slova ta dosud mohutnou ozvěnou zní v řadách

našich, tkví v hrudích všech upřímných věci sokolské ctitelův a pěstitelův a zůstávají nejvydatnějším zdrojem uvědomění sokolského.

„Zachovati slova ta pokolením příštím, přenést je v mladé srdce junů a mužů věků budoucích znamená zachovati Sokolstvu vzácný ideální peť, vysokou hodnotu mravní a zároveň nejmočnější vzpruhu ušlechtilé činnosti, na pouhé zručnosti tělesné nepřestávající — leč ku všestranné dokonalosti lidské, ku povznesení veškerých sil celého národa a tím ku jeho svobodě a veliké budoucnosti — tihnoucí.

„Toť povinnost, kterou nám káže nejen nesmrtelná paměť a nekonalá vděčnost k velikému učiteli našemu, ale i důležitý vlastní zájem sokolský a prospěch vlastenecký. Přistupujeme ke splnění povinnosti té s vroucí pietou k slavné památce Tyršově a obracíme se k bratrským jednotám sokolským, aby s námi o to se přičinily, aby sémě učení Tyršova zalétlo a zapadlo na každou píď země české a tam vzkličivši hojného přineslo ovoce. Toť jediný účel podniků tohoto, účel tak vznešený a krásný, že nebude jediného srdce sokolského, které by jemu plného nepřálo zdaru.

„Při uspořádání látky přihlíženo k věcnému obsahu prací Tyršových, jež rozděleny na dvě skupiny, z nichž první se týkala úvah, článků a řečí o povšechném úkolu Sokolstva, druhá pak práce technické po vydání „Základů tělocviku“ napsané. Při zařazení článků v skupiny dbáno opět vnitřní jejich sjovitosti a časového postupu.

„Setká-li se podnik tento — jak očekáváme — se zdarem, přistoupíme k vydání estetických studií Tyršových, jež těsně k pracím předešlým přiléhají a týmže duchem, touže myšlenkou — národně vychovávací — ovládnuty jsou vrcholemy ušlechtilých, vznešených idejí velikého genia.

„Proto doporučujeme podnik tento přízni a horlivé snaze řad sokolských.“ — — —

Po slovech těchto, tušíme, netřeba nám ještě zvlášť doporučovati Sokolům spis tento. Každý Sokol, jenž opravdu ctí památku Tyršovu a jenž seznámiti se chce se směrem myšlenek jeho, zaopatří si knížku tu a bedlivě ji prostuduje. Spis tištěn jest na pěkném papíře zřetelným tiskem a obsahuje 152 stránek. Cena jeho obnáší 1 korunu a objednatí jej lze buď přímo v kněhtiskárně F. Šimáčka, č. 11. Jerusalemská ulice, v Praze, aneb u výkonného výboru Nár. Jed. Sokolské, v New Yorku, jenž knížku tu v 500 výtiscích objednal.

Sokol Americký.

— Většina našich jednot neporozuměla dobře župnímu zřízení, jaké dle usnesení minulého sjezdu v Nár. Jed. Sokolské nyní se zavádí. Některé jednoty ze svého středu volí též župního náčelníka a podnáčelníky, jiné zas namísto ústředního výboru župního volí výbor pro uspořádání závodů a p. To není správné. Každá župa má jenom jeden 3členný ústřední výbor, jenom jednoho náčelníka a dva podnáčelníky. V kterém místě, jež sídlem jest župy, nalézá se více než jeden sokolský sbor, mají se všechny sbory dohodnout a dohromady jen jeden 3členný ústřední výbor župní zvoliti. Župního náčelníka a podnáčelníky pak jednoty nevolí. Ty vybere si ústřední výbor sám z nejschopnějších členů celé župy. Náčelník župní a podnáčelníci nemusi být jmenováni z té jednoty aneb jednot, kde jest sídlo župy. Ku př.: Sídlo župy Střední jest v Milwaukee; jednota v témž místě zvolí ze své jednoty 3členný ústřední výbor, tento výbor pak jmenuje župního náčelníka třeba z Clevelandu, jednoho podnáčelníka třeba z Detroitu a jednoho třeba z Racine. — Každá župa má tedy jenom jeden ústřední 3členný výbor a jenom jednoho náčelníka a dva podnáčelníky.

— V Bostonu, Mass., založen byl 30. prosince „Česko-slovenský Americký Sokol“, jehož členy jsou Čechové a Slováci. Sbor čítá již nyní přes 80 členů. Starosta sboru, Ferd. Peniažtek, vyslovuje radost nad sbratřením Čechů se Slováky. I my z toho upřímně se těšíme a přejeme nové jednotě, by zdárně ku cti Slováků i Čechů zkvétala.

— Sokol Říp v Allegheny City, Pa., rozhodl se přistoupiti opět k Nár. Jed. Sokolské. Víťame jej v mohutnou jednotu naši a nadějeme se, že v bratrském kruhu našem navždy již setrvá.

— T. J. Sokol „Mladoček“ v Racine, Wis., zařídila ve své síni nedělní školu, kde vyučovati bude dítky české řeči. — Na zdar!

— Dle usnesení Sokola Čech v Clevelandu, bude na národopisnou výstavu v Praze posláno album, obsahující podobizny všech členů. Sokolové jsou vyzváni, aby co možno nejdříve doručili své podobizny buď p. Zemanovi, nebo p. Žahouroví. Vyžaduje se kabinetní velikost.

„V o l n o s t“

Posudky o našem listu.

„N. Y. L i s t y“, — 18. led. — „Orgán Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech, „Sokol Americký“, vyšel 15. t. m. v nové úpravě, která velmi zamlouvá se celkovým uspořádáním i provedením. Poprvé vyšel list s obálkou, jejíž první stránku zdobí kresba českého malíře, p. Jos. Buriana z New Yorku. Ostatní tři stránky vyhrazeny jsou obchodním oznámením, čehož zajisté použijí obchodníci, kteří členy jsou Sokola aneb se Sokoly obchodují. Obsah listu jest zajímavý a svědčí o všestranné bedlivosti pořadatelově. Nalézáme v tomto čísle 2. ročníku XVI. také vyobrazení stříbrného věnce, jež darovala Česká Obec Sokolská v Praze Nár. Jed. Sok., dále snímek 1. stránky, 1. čísla 1. ročníku Sokola Amerického. K oběma vyobrazením poji se zajímavé zprávy i pro obecenstvo širší, jež mnohou úvahu a zprávu rádo si z čísla toho přečte! Zkrátka 1. číslo letošního ročníku „Sokola Amerického“ znamená opětný rozhodný pokrok!“

„Š o t e k“, Chicago, — 20. led. — „Sokol Americký“, orgán Národní Jednoty Sokolské, nastoupil šestnáctý svůj ročník v zdokonalené, sličné úpravě. Čítá nyní šestnáct stránek a jest opatřen barevnou obálkou, na níž budou otiskovány oznámky. V provolání na první stránce pronáší výkonný výbor tato pronášející slova: „Sokolem může být každý, budiž víra jeho jakákoli, přesvědčení jakékoli a povolání nebo stav sebe různější, v Sokolstvu po tom se neptá nikdo, kdo Sokol, nezná rozdílů takových. Rozeznávají Sokoly dle vyznání nebo třídy společenské znamená zneužívání názvu toho.“ Slova tato jsou patrně namířena proti zakládání jednot, „sektářských“, jaké máme v Baltimoru i zde v Chicagu a které nejsou ničím jiným než hanebným paškvilem na myšlenku sokolskou. A ještě jeden článček upoutal v nově upraveném „Sok. Am.“ naši pozornost. Kládeme jej sem bez poznámky: „Ve stanovách našich máme sice článek, že účelem našich jednot jest též starati se o duševní vzdělání členů, jak ale článek ten se plní, napadne asi málo komu ve schůzi se zeptati. Děláme tím článkem jenom parádu ve stanovách. — K duševnímu vzdělání náleží pomůcky, knihy a časopisy sokolské. Mnoho-li asi ze všech členů Nár. Jed. Sokolské odbírá výtečný časopis „Sokol“ pražský? Mnoho-li Sokolů objednalo si knížku „Sborník sokolský“ na rok 1894, vydaný bratrem Pragrem v Kolíně? Obáváme se, že kdyby se to spočítalo, číslice by byly hanebně malé!“ Je to pravda. „Das geistige Turnen“, jak tomu Němci říkají, zanedbávají američtí Sokolové skoro docela.“

„D e n n í H l a s a t e l“, Chicago, — 20. led. — „První čís. 16. ročníku „Sokola Amerického“ vydáno bylo ve velmi značně zvětšené úpravě typografické. Přináší zajímavý článek „Náš časopis“, obsahující dějiny časopisu, který již šestnáctý ročník nastupuje, dále obraz stříbrného věnce, který věnován Českou Obcí Sokolskou ze staré vlasti americké Národní Jednotě Sokolské v upomínku památného dne 12. srpna 1893.“

„P o k r o k Z á p a d ů“, Omaha, — 23. led. — „Časopis, který neměl by chyběti v žádné rodině upřímného Sokola, list, který by co největšího rozšíření zasluhoval i v kruzích nejširších vrstev čtenářstva českého jest bez odporu „Sokol Americký“, jenž právě 16. ročník slaví a jako orgán Národní Jednoty Sokolské souhrnem jest dějin této. Sokol Americký pilně hájí zájmy věci sokolské od samého počátku a také za red. Sok. Liera slibuje býti neochrozeným zastancem všeho dobra a prospěšného N. J. S. Prvé číslo Sokola Amerického vydáno bylo 10. ledna 1879, kdy redaktorem byl G. B. Reišl. Za redakce Sok. K. Štulíka pak list v každém ohledu vynikl, neobávaje se nikterak nepokrytě a zjevně pravdu pověditi v každém případě. 15. ročník listu sokolského, toť zajisté pěkný úkaz, jen kdyby i v řadách našich se tak potěšitelně jevil. Číslo první roč. 16. vyniká nejen pěknou úpravou, ale i obsahem svým. Obálka ozdobena jest kresbou p. Jos. Buriana a budou na ni přijímány oznámky obchodní. Kresba sama sebou jest dosti dobrá, ve slohu Alešovském, avšak jedno se nám nelíbí, že postava Sokola na americkém praporu stojí, jakoby po něm šlapala. Aspoň každý na prvý

pohled si tak bude vykládati a výklad ten u Američanů, jimž list náhodou dostal by se do rukou, nemusel by býti zrovna příznivým. Mimo to vypadá ten Sokolik spíše jako ženská, nežli čilý a jarý junák.“

„S v i t“, Schuyler, — 24. ledna. — „Nikde v našem uzavřeném životě českém nejeví se tolik potěšitelných známek skutečného pokroku jako v řadách sokolských. Ač ani teď nejsme tam, kde bychom už měli a mohli býti přeci Jednota sokolská v mnohých rysech podobá se tomu obrazu, jaký vykreslili nesmrtelní zakladatelé Sokola Českého; — Rokem osmnácti stým devadesátým čtvrtým toto české těleso v Americe učinilo rázný, pravý sokolský skok ku předu — reorganizací Jednoty a zdokonalením svého orgánu. „Sokol Americký“ nastoupil právě šestnáctý ročník v úpravě ladné, velikosti „Svitu“ však o šestnácti stránkách. Obsah jeho jest pečlivě vybraný a svědčí o veliké péči a vzácné důslednosti pořadatele.“ — „Řady Sokolů v posledních letech znamenitě vyrostly i bylo nutno provésti novou praktičtější organizaci. Toho docíleno v loni v srpnu na sjezdu chicagském. Jednota rozdělena byla ve čtyry župy, východní, západní, střední a chicagskou. K východní se sídlem New York náleží pobřeží Atlantické, k západní se sídlem v Omaze jednoty západně od řeky Mississippi; ku střední se sídlem v Milwaukee všechny ty od jezer na východě k řece Mississippi na západě a k chicagské všechny jednoty státu Illinoisu. Každá župa má svou samosprávu a odbývá sva přeborná cvičení. Organizace, síly vůdčí a orgán jsou dobré, jsou na naši dobu dokonalé, ne tak členstvo. Líknavých a netečných je většina, ba je mnoho i takových, kterým se o pravém úkolu Sokolstva ani nezdálo. Výkonný výbor k tomu měl by nyní přihlížeti, aby Sokolové američtí vedle těla cvičili i ducha a školu tu, aby povinen byl navštěvovat každý člen. Máme oprávněnou naději, opírající se o pokroky v době minulé, že i v tom směru Jednota Sokolská v Americe úspěchu se dodělá a k tomu voláme z plna srdce Na zdar!“

„D e n . N o v .“, Cleveland, — 25. led. — „Sokol Americký“ nastoupil nejnovějším číslem svou 16letou pouť, a ustrojil se na ni svátečně. Vyšel totiž v barevné obálce pěkně sokolskými obrazy a hesly ilustrované. Obsah je bohatý, redakce pečlivá. Zejména dopisová část svědčí o živé účasti Sokolů v orgánu jejich a v práci sokolské. — —“

Různé zprávy.

O u ž i t e ě n o s t i t ě l o c v i k u zejména pokud se týče zlepšení tělesných vlastností ve středních třídách anglických, pojednává zajímavý článek londýnského časopisu „Hygieny“, v němž praví se mimo jiné: Zlepšení fyzických vlastností ve středních třídách anglických během tohoto století dlužno většinou přičíst opětnému oživení athletického sportu pod širým nebem. Dle statistických dat, získaných před 40 neb 50 lety, byla průměrná výška v nižší střední třídě od 20 do 25 let 5 stop 8 a půl palce. Ve stáří 30 let byla průměrná míra, kterou přijaly společnosti pojišťující na život pro muže, zvýší 5 stop 9 palců, šířka prsou 39 palců. Velké rozšíření athletického sportu pochází, možno říci, od vzniku a rozšíření ruchu dobrovolnického r. 1860. Před 30 lety bylo, vyjma na veřejných školách, velmi málo athletických klubů. Dnes nalézáme na sta klubů ku pěstování sportů všech druhů. A kluby ty se spolu slučují a tvoří velké spolky, pořádají závody a opatřují si pozemky, na nichž se cvičení konají. Mnohé staré hry, jako bockry a golf, které již zanikaly, byly nejen znovu oživeny, ale nabyly značného rozšíření a mnohé nové, jako lacrosse, jízda na kole a lawntennis, zavedeny. Nařadí, jehož se k těmto hrám užívá, bylo zlepšeno a příležitost ku pěstování těchto her rozmožena. Této okolnosti a faktu, že dnes na sta účastní se závodů, kde před 30 lety byl snad jen jediný, dlužno do jisté míry přičítat krásnější vzrůst a větší obratnost našich atletů. Francis Galton, autorita v tomto oboru, praví: „Když jsem v letech 1840 až 1844 studoval, byl jsem — jakkoli jen 5 stop 9 a tři čtvrtě palce vysoký — větší než většina mých soudruhů studentů. Nyní se to změnilo, nepovažují mne více za velkého“. Změněné poměry společenské přispěly ku zvýšení tělesné síly, zvýšení obratnosti a lepšimu držení těla. S tímto pokrokem tělesným krácel ruku v ruce též pokrok morální. Pozornost, kterou věnují sportu časopisy, rovněž přispěla k tomu, aby pozornost obecnstva obrácena byla k otázce tělesného vychování. Cricket a veslo-

vání uznávají se za rovněž podstatné pro vychování mladého muže jako matematika, a což dlužno považovati za zvláštní společenský zisk, platí to též pro dívky. „S. P.“

Slavnosti panbritanské. — Horečka závodní. V roce předešlém přimlouval se p. Astley Cooper v „Nineteenth Century“ za to, by v Anglii zavedeny byly slavnosti podobné oněm ve staré Olympii, které by vždy za čtyři léta shromáždily zástupce všech Britů na staré mateřské půdě. Myšlénky této chopil se výbor snaživých mužů a již příštího roku má býti odbyvána první slavnost! Souhlas svůj vyslovily již téměř všechny spolky sportovní i vážné osoby politické vřele za to se přimlouvají! Slavnosti tyto mají ve třech směrech pojití veškeré země britské: v průmyslovém, duševním a tělocvičném. Zakládány jsou pilně ceny i stipendia městy i soukromníky, přístupná všem příslušníkům britským. Ze zajímavých podrobností uvedeno budiž, že slavnostem těmito předsedati bude vždy panovník anglický, hlavním pak hostem má býti prezident Spojených Států severoamerických. Na oslavu skládány a přednášeny tu budou národní písně a básně. Odbyvány budou porady o socialních, vědeckých, průmyslových a obchodních otázkách, důležitých pro říši a vsecky angloamerické příslušníky. V létech, kdy slavnosti hlavní se neodbyvají, mohly by podobné, menší slavnosti střídavě v jednotlivých osadách konány býti. Tak navržena pro rok 1895 Canada, pro rok 1896 Australie, pro r. 1897 Jižní Afrika. Jsme skutečně zvědaví na výsledek. — Anglické kluby, zabývající se hrou míčem, stíženy jsou právě citelnou finanční krizí, zaviněnou professionalismem, kterému i ostatní sporty jako criquet, veslování, jízda na bycicklu propadnouti hrozí. Každá obec totiž, každé hrabství pokládá rozkvět i dobré jméno svých klubů míčových za nerozlučně spojené se svou etí; porážka klubu jest hanbou obce, vítězství klubu její etí. Ctižádost tato jest ovšem přirozenou příčinou, že veliké bohaté kluby hledí nad menšími vyniknouti tím, že nejsilnější hráče těchto k sobě lákají, zaopatřují jim nejen výnosná privátní zaměstnání, nýbrž stanovice jim i pevné honoráře za hru. Této „pohromě“ brání se menší kluby sdružováním, vstupující ve skutečné „akciové společnosti ku získání výborných hráčů s kapitálem 50 až sto tisíc marek, rozvržených na tisíc až pět tisíc akcií po 20 markách. Nesmyslné toto plýtvání penězi spočinulo ovšem těžce na celé řadě velikých klubů v podobě značných schodků. Obnosy hráčům vyplacené jsou na naše poměry úžasné. Tak zjednal jeden škotský borec za 10.000 marek. Everton-Club v Liverpoolu svábil předáka Blackburnrovers-clubu darem 5000 marek a týdněním honorářem 100 marek. Druhý proslulý Skot, loďař, který přistoupení měl k Sunderland-clubu, požadoval jenom dar 3000 m., roční služné téhož obnosu a zaměstnání v některé loděnici, které by mu zaručovalo příjem 1400 m. Kromě toho bývá drahocenný takovýto muž téměř na rukou nošen. Zvláštní lékař pečuje o jeho zdraví, salonní vůz připraven v každou chvíli ku službám jeho, tisk jest ochotným hlasatelem jeho slávy. Pak ovšem nelze se diviti, že jediný liverpoolský Club v saisoně 1892—93 vyplatil hráčům z povolání 70.780 marek. Divný důkaz střízlivosti i chladnosti anglické. „S. P.“

Kterak se Američané v tělocvičce tuží. „Spolek křesťanských mladíků“ v Montrealeu má svoji tělocvičnu a platí si své dobré cvičitele. Cvičírnu navštěvuje 541 mladíků týdně, což činí za měsíc 2059 členů. Cvičení řídí dva hlavní cvičitelové, kteří udělují instrukce dalším 7 podcvičitelům. Cvičenci jsou rozděleni na 23 družstva. — Při nové dívčí normální škole ve Philadelphii zřízena byla v těchto dnech nová tělocvična, kde se dívky cvičí. — V Bostonu, Mass., vyučuje na veřejných školách tělocvičce Miss C. A. Goodall, kteráž mimo toho vyučuje tělocvičce též soukromě ve své vlastní tělocvičce. — Jos. Peterson Ryder S. B. z 93 jest říditelem a cvičitelem mužských v Drexel Institute, kde zároveň Miss Maude Hopkins z 91 jest cvičitelkou v damském oddělení. — Miss Grace E. Spiegle má dohled na novou tělocvičnu, která jest zřízena pro dívky při „Normal School“ a též dohlíží na dívčí škole ve Philadelphii, Penn. Školy tyto navštěvuje přes 2300 děvčat. — The Trenton, N. J., Normal School má též novou tělocvičnu za 12.000 dollarů. F. Krejčí.

Náčelnické zprávy.

V Čes. Am. Sokole v Manitowoc, Wis., cvičeno za prosinec 9krát v 1 četě o 6-8 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech

a koni. Nejpilnější Sokolové byli: Ladimír Nešpor a Jos. Soulak. Nejpilnější v cvičitelském sboru byli: Antonín Kostlivý, A. J. Fanta a Jos. Kadeřábek.

Ant. Mlada, náč.

V T. J. S., S. Omaha, Neb., cvičeno za prosinec 8krát ve 2 družstvech o 7 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél, skoky. Nejpilnější byli J. Vomačka a J. Kaucký.

F. Vávra, náč.

V T. J. Sokol, Linwood, Neb., cvičeno za leden 8krát v 1 četě o 8 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél, prostná. Nejpilnější byli F. Blatný, A. Praj, A. Blatný.

Mat. Štáva, náč.

V T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., cvičeno za leden 8krát v 1 četě o 8 členech. Nejlepší pokrok učiněn na bradlech a hrazdě. Nejpilnější byli A. Bláha, G. Šánil, V. Křenek, J. Černý a Ferd. Benišek.

J. Benišek, náč.

V T. J. S. „Český Lev“ v Oxford Junction, Ia., cvičeno za leden 9krát v 1 četě o 9 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél, kruhy. Nejpilnější byli Vác. Burda, Vojtěch Burda, Václav Lejsěk, Josef Hudrlík.

Vít Lejsěk, náč.

V T. J. Sokol v St. Louis, Mo., cvičeno za leden 9krát ve 3 družstvech o 8-9 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél, koze, prostná atd. Nejpilnější byli F. Jeřábek, K. Bergstein, F. Široký, Č. Sádlo, Tom. Karas, A. Mayer.

Jos. Janda, náč.

V T. J. S. Čechie v Chicagu, Ill., cvičeno za leden 6krát ve 2 družstvech o 24 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni, koze, skok vysoký, daleký, o tyči a prostná. Nejpilnější byli Chvalovský, Churaň, Martínek, Šusterka, Altman, Lurie.

Fr. Pecival, náč.

V T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., cvičeno za leden 6krát v 1 četě o 8 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech a pořadová. Nejpilnější byli Kudláček, Jungman, Štáva, Havlík, Marušák, Hájek.

Vác. Blatný, náč.

V T. J. S. Slovanská Lípa v Chicagu, Ill., cvičeno za leden 9krát o 25 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni, koze, metacím stole, skoky a kroužení kužely. Nejpilnější byli A. Zeman, J. Krizaň, B. Peroutka, J. Stránský, A. Novotný, J. Budil, A. Raisler, R. Doskočil, J. Kolář, E. Tumpach, F. Kubů, J. Strachota.

F. Hešík, náč.

V T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., cvičeno za leden 8krát ve 2 družstvech o 6-7 členech. Žáků cvičilo 16 ve 2 družstvech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, kůň na šíř a na dél, kruhy, šplhání, kužely, břemena, skok vysoký, daleký, o tyči, prostná, tyčemi a pořadová. Nejpilnější byli Jan Černý a Karel Hladík, starší členové F. Jeništa, Ed. Klíma, A. Kroupa, J. Šabat.

Jos. Prostředník, náč.

V T. J. S. Crete, Neb., cvičeno za leden 9krát v 1 četě o 4-5 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél. Nejpilnější Sokol byl V. Kovářček.

Jos. Kuncel, náč.

DOPISY.

Chicago, dne 18. ledna 1894. — Br. pořadatel: — V posledním dopise z našeho sboru učiněna jest zmínka o mé maličkosti, kterou však v zájmu spěchám opravit, aby poznámka ta, třeba dobře míněná, nezavdala podnět opět k nepravým výkladům.

Bratr V. jmenuje mne vynálezcem „okružní hrazdy“, čímž však nejsem. Jest tomu asi 4 leta, kdy cvičil jsem v anglické tělocvičce a při veřejném cvičení cvičili jsme na dlouhé (asi 24 st.) hrazdě, kterou 18 atletů drželo ve výši a jeden po druhém a sice rychle za sebou cvičili. Byla to obyčejná roura plynová, a myšlénka, použití ji jako hrazdu vznikla ve mně, když jsem viděl několik chlapců s ní si hrát. Později jsem při jistém veřejném cvičení (amer. klubu) viděl cvičiti podobně na čtverci, utvořeném z rour plynových a v rozmluvě o cvičení tom přišli jsme k náhledu, že kruh by byl lepší a záhy jsem kruh pro náš sbor zakoupil. Později slyšel jsem, že i jinde (u jistého něm. sboru na západě) se podobná cvičení provádí a pročež tímto počtu, jako vynálezce tohoto nového a užitečného nářadí jsem nucen odmítnouti. — S pozdravem

Jos. Čermák,
cvičitel Plzeňského Sokola.

L. I. City, 9. prosince 1893. — Těl. Jed. Sokol Fuegner v L. I. City zvolila na rok 1894 následující úředníky:

Starosta Fr. Vozáb, náměstek Václav Uher, prot. taj. Josef Radouš, 62 Crescent St., fin. taj. Vác. Vančura, pokladník Matěj Truncček, hosp. správce Boh. Sklenka, dopis. do „Sok. Am.“ Al. Wokal, náčelník Al. Wokal, podnáčelník Jos. Beneš, cvičitel Alois Vančura, fin. výbor Fr. Vančura, Al. Vančura, Jos. Sklenka.

Jos. Koutník, taj.

Chicago, 13. led. 1894. — Tímto oznamuji seznam odstouplých, vyloučených a zemřelých Sokolů za rok 1893.

Odstouplí; 20.

Franta Šebek 7. května, Jan Havlík 7. května, Jan Flusek 14. listopadu, Václav Prokopec 7. května, Václav Burijánek 28. března, Anton Soukup 21. května, Fr. Maršík 12. září, Mat. Kraisinger 21. května, Otto Keclík 26. září, Franta Balík 12. prosince, Mat. Žák 12. prosince, Jindřich Weiskopf 14. března, Anton Denemark 7. květ. Václav Vaněk 21. května, Josef Brouček 27. června, Josef Hasler II. 27. června, Josef Hubka 12. prosince, Pavel Michalec 12. prosince, Ignác Vaněček 13. června, Fr. Ševčík 14. list.

Vyloučení; 14.

Vác. Martin 28. března, Jos. Bílek 25. dubna, Pavel Rudolf, 28. března, Jos. Batek 28. března, Vojt. Roubík 28. března, Fr. Dušek I. 28. března, Jos. Novotný 28. března, Fr. Jindřich 28. břez., Kar. Veselý 28. března, Jan Král 28. března, Jan Železný 28. března, Jos. Mára 28. března, Jos. Žáček 28. března, Kar. Tomša 11. dubna.

Zemřelí; 3.

František Junger 27. dubna, Mat. Klepáč 7. května, Václav Sichrovský 16. října.

Za rok 1893 přijato bylo do jednoty naší 40 členů.

Dne 9. ledna 1894 vyloučení byli pro neplacení následující: Ant. Tešínský, Václav Sedláček, Jan Frank, Ant. Pechouš, Ant. Dvořák, Fr. Zobal, Jos. Švec, Jos. Kočovský, Fr. Dušek, Alois Hrubý, Josef Typner, Anton Bárta, Vojtěch Suchý, Václav Holeček, Vác. Toman, Jan Bohdan. Téhož dne odstoupili Jos. Zabranský, Franta Flusek a Jan Hrubý. Dne 9. ledna 1894 zemřel Jos. Haisler I.

Nově zvolení úředníci dne 12. prosince na příští půl roku: Jos. J. Janda starosta, Ant. Čermák náměstek, Fr. A. Dítě účetní, 672 Throop St., A. J. Švestka tajemník, 515 W. 21. St., Jos. Triner pokl., Vác. Budilovský náčelník, Václav Vinický podnáčelník, Jos. Janda, Jos. Pinta a Jos. Kostka revisorní výbor, Vác. Budilovský, Franta Krupka a Jos. Lábera majetkový výbor, Jiří Pelnář, Vác. Vinický zábavní výbor, Stan. Ledecký výběrčí, praporečníci: první Jos. Bízek, druhý Mat. Matuška, dopisovatel do Sok. Am. Fr. A. Dítě, domovník Fr. Kolář č. 2. — Na zdar!

Fr. A. Dítě, 672 Throop St.

Chicago, 18. ledna 1894. — (Ze Sokola „Chicago.“) — Tímto oznamuji volbu úředníků na příštích 6 měsících:

Starosta Václav Roubal, náměstek Ant. Novák, tajemník Václav Mrázek, 1177 S. California Ave., účetní Jan Kounovský, jednatel Karel Bareš, domácí správce Jakub Fořt, náčelník Fr. Novotný, podnáčelník Jan Hejl, účetní výbor Martin Schejbal, Jan Hejl, Jan Mrázek; výbor majetku Ant. Roza, Václav Mráz, Ignác Lurie. Znamenám se se sokolským Na zdar!

Vác. Mrázek, taj

Coal City, Ill., 20. ledna 1894. — Doufaje, že popřejete místa v našem orgánu těmto několika řádkům, kteří se zmínili o naší T. J. Sokol Horník. Naše jednotka zdárně pokračuje, jenže jest ještě slabá. Mohla by však pokračovat ještě lépe, kdyby všichni činní členové navštěvovali správně cvičení, jež by neměl žádný zanedbávat, neboť každý snad ví, za jakým cílem máme kráčet. — Někteří Sokolové vymlouvají se — a do jisté míry právem — že proto nechozí do cvičení, že jsme zde ještě žádného řádného cvičitele ani neviděli! Toho bychom velmi potřebovali. Už je tomu 2 měsíce, co jsme žádali o společného cvičitele, však posud k nám žádný vyslán nebyl.

Doufáme, že až Národní Jednota Sokolská nějakého cvičitele zvolí, že ho k nám bez odkladu pošle. Cvičících členů jest deset. Cvičíme na brazdě, bradlech, činkami a kužely. Koně již máme také objednaného a snad již na cestě. —

Ve schůzi dne 9. prosince 1893 provedli jsme volbu s tímto výsledkem: Starosta Jiří Šmíd, náměstek Václav Kříž, tajemník Vác. Dolanský, účetní Franta Raiman, pokladník Václav Petřík, náč. Josef Kratina, podnáčelník Herman Sherman, cvičitel Petr Kratina, výbor majetku Vojtěch Brousil, Jakub Bureš a Vojt. Uher, účetní výbor Václav Kaftan, Václav Šimandl a Anton Vavřík, jednatel Jan Lord. Znamenám se se sokolským Na zdar!

Václav Dolanský, taj.

Cleveland, 20. ledna 1894. — Bratři Sokolové! — Jak Vám zajisté známo z jednání sjezdu N. J. S. v Chicagu 16. srpna 1893, byl přijat do N. J. Sokolské Sok. Nová Vlast, z Clevelandu, O., tehdy přes 50 členů čítající, bez jmění, bez cvičitele, bez tělocvičny a bez nářadí! Chci v krátkosti to vysvětliti. Já nižepaný, bývalý člen Sokola Brněnského na Moravě, stal jsem se, přijda do této zemi, členem Sokola Čech roku 1889 a usadil jsem se na západní straně města Clevelandu. Jelikož však západní strana je asi 7 mil vzdálena od východní, kde Sokol Čech svoji tělocvičnu měl, a vida, jak malátně velké massy českých mladíků po ulicích se klátí, a znaje poměry na západní straně, odhodlal jsem se 13. února 1893 ku svolání schůze v českých časopisech do nově vystavené síně M. Chabka. Však žel dostavilo se celých 6 mladíků. Druhou schůzi, 23. února dostavilo se však již 28 mužů.

Vyličil jsem jim účel spolku, jaký míním založit, a tu prohlásili se všichni pro. Bylo přikročeno k volbě úředníků. Byl jsem zvolen starostou na půl roku. Začali jsme cvičit pochody a prostocvik, pořádali jsme několik plesů a tak jsme si pomohli asi ku sto dol.

Po kousku jsme si začali zřizovat stejnokroj dle předpisu N. J. Sok. a konečně přikročili jsme k pořízení sborového praporu a k připojení se k Národní Jednotě Sokolské.

Slavnost odhalení našeho praporu odbyvala se 20. srpna a byla velkolepá. Súčastnily se jí veškeré sbory, řády a spolky na západní straně a Sokol „Cech“, Sokolky Renata Tyršova, jejíž starostka byla kmotrou a místo-starostka matkou praporu. Na slavnosti jsme vytěžili \$350.29. Však co teď? Se stanoviska sokolského vzato, byli jsme tam, kde nalezáli jsme se při založení sboru. Peněz jsme měli asi \$400 a tu jsme se odhodlali najmouti pozemek za \$24 ročně a postavit prozatímní tělocvičnu rozměru 50x28 st. a 20 st. vysokou, ze dřeva v ceně devíti set dol., tak aby se mohla i odstěhovat.

13. listopadu 1893 jsme ji odevzdali svému účeli, při čemž jsme vytěžili \$103. Máme ji vkusně zařízenou; v průčelí ve vnitř máme balkon, takže tam můžeme i plesy odbyvat. Smlouvu s majitelem pozemku máme na 5 roků a po uplynutí 5 roků máme na dalších 5 roků nároky. Koncem 1. ledna dluhujeme sto dollarů jednomu členu, 5. února máme ples ve prospěch nářadí tělocvičného. Jelikož nastaly špatné časy a naše členstvo pozůstává většinou z dělného lidu, není možno měsíční příspěvky sbírat a tím jsme byli též nuceni více členů suspendovat. Však doufám, že vše se brzy zjinačí; pole pro Sokolské je dobré. — Na zdar!

F. P. Trněný.

Chicago, dne 27. ledna 1894. — Maškarní ples, který odbyval Sokol Slovanská Lípa v Chicagu v sobotu, dne 13. ledna r. návštěvilo přes 600 osob. Na jevišti provedla volně cvičení první a druhá četa Sokolů téhož sboru velmi zajímavě. Tak na příklad J. Stránský vzepřel 75liberní činku několikrát po sobě, R. Doskočil kroužil velmi pěkně ručnicí, Fr. Hešik provedl kroužení kužely. Mimo toho líbily se velmi dobře provedené skupiny sokolské, kde nejvíce síly ukázal J. Stránský, který udržel na sobě 9 Sokolů sestavených v skupinu. Mimo toho Sokolové provedli tanec Dahomejský, tanec Čínský, Perský, jakož i Turecký. Všechno to jak známo představovalo Midway Plaisance na světové výstavě.

Dne 25. ledna t. r. učinil Flor. Holec sázku, že J. Mašek, J. Dušek a M. Kapsa, všichni tři dohromady, nevzeprou činku 50 liber těžkou tolikrát jako J. Stránský. Sázka byla přijata a Florian Holec prohrál, neboť J. Dušek vzepřel činku onu jednou rukou 14krát, J. Mašek 7krát (oba to členové necvičící) a M. Kapsa 31krát. Na to pak vzpíral proti těm shora uvedeným, J. Stránský, který však tentokrát nemohl vzepřít činku onu vícekrát než 31krát. Jak známo, J. Stránský vzepře 50liberní činku od ramene 48krát až i 50krát. — Fr. Kubů vzepřel onu činku 32krát, Flor. Holec 31krát.

F. Krejčí.

St. Louis, 31. ledna 1894. — Ustanoven k tomu, bych z našeho sboru zprávy podával o pokroku a činnosti, chei se o to pokusiti, bych své povinnosti dostál. — Především musím podati zprávu, mnoho-li členstva tělocviku pěstuje. Dle zprávy náčelníka minulého roku cvičící členstvo čítalo 53 členů, průměrně cvičilo od 25 do 35 členů; žáků cvičilo 45, průměrná návštěva od 30–35. Žakyně cvičily v počtu 38, které většinou navštěvovaly cvičení pravidelně. Cvičení za celý rok bylo 102krát. Překvapující bylo, že ze všech těch členů pouze 4 nevynechali ni jednou, kdežto druzí od 50 do 80krát se nedostavili. Jest otázka, zdali možno nazvati člena, který za rok navštíví třetí díl cvičebních hodin, též členem cvičícím? Zajiště že ne; takový člen přijde z dlouhé chvíle, by mu čas ušel a pak se za drahý čas opět neukáže. Výmluva některých členů, že by cvičirna nepostačovala, jest lichá; vzdor tomu, že nemáme řici, že vyhovuje požadavkům, přec na množství členstva naši jednoty cvičí velmi malý počet členů.

Nutno se též zmíniti o věci, o níž psal již dřívější náš dopisovatel, že náš sbor vešel ve vyjednávání s ředitelstvem Nár. Sině Č. S. P. S., by mohl míti prostrannější, vzdušnější a více vyhovující cvičirnu, tak by právem cvičirnou se zvát mohla. V poslední schůzi po několikaměsíčním vyjednávání vše se rozpadlo v nic. Mnohý se bude tázat, co toho příčinou? Zkrátka řečeno, že ještě náš lid tak daleko nedospěl, by uznal sbory sokolské za jedny z těch nejlepších pracovníků v našem životě. Kde se však jedna o přispívání na ten či onen úkol, tu jsou Sokolové první, na něž každý se obrátí. První a hlavní vinu nese závist vůči našemu sboru; v takovém poměru je zle něčeho očekávat, kde se jedná o ten všemohoucí dollar; výbor dotyčného ředitelstva zaslal sboru své podmínky, které jsou as následovní: Když by sbor náš platil veškeré vydání s tím spojené, tedy jsou volni rozšířiti tělocvičnu as o 12 stop a na vedlejším pozemku postaviti místnost pro schůze a jiné menší potřeby, což by vyžadovalo nákladu při nejmenším 4000 doll.; úroky z těch peněz by se nemohly platiti žádná a k tomu 25 doll. měsíčně nájmu; další podmínka byla, kdyby sbor ředitelů nesl náklad sám na opravu a stavbu, je n o m 45 doll. měsíčně nájmu. — Jak dlouho by náš sbor při podobném vydání existoval, o tom pomlčím, jen připojím, že za poslední dva roky při nynějším nájmu 20 doll. měsíčně přisadil kolem 420 doll.

Jak jsem zprávu sdělil, v poslední schůzi sbor uzavřel, že nemožno za takových podmínek něco nemožného dělati a tím několika-měsíční vyjednávání skončeno. Ku či škodě, ztžka nyní řici. Pro přítomný čas budeme se muset opětně spokojit s naší cvičirnou (?) Přál bych našemu sboru ze srdce, by přišel přítel nějaký v podobě otce Sokolstva Fugnera a postavil nám to, po čem již od založení našeho sboru toužíme. — Nu, již dosti o tom, doufejme, že jednou přece přijde doba, kde budeme moci řici: „He, toto jsme sobě sami zbudovali.“

Maškarní ples, pořádaný 27. ledna 1894, vydařil se nad očekávání. Co se týká úpravy, může být zábavní výbor na svou práci hrdý. Též i hmotný výtěžek jest uspokojující vzhledem ku špatným časům; výtěžek bude přesahovati 150 doll. (Míti jich několik do roka, snad by jsme si pomohli k cvičirně.) Nechei popisovati vše, bych neubíral místo v časopisu, ale tentokrát bylo vidět mezi davem hemžící se Sokolky v kroji českém, ano i Strakonická Sokolka-dudák nescházela. Masky byly rozmanitější než leta minulá. Totéž lze směle říci i o průvodu, který sestával z velmi pěkně upraveného vozu taženého šesti členy v kroji olympickém; vůz pěkně dekorovaný představující Thalíi se svoji družinou, velmi pěkně se vyjímal. K tomu se družil snaživý zábavní výbor, který se objevil v pravých sokolských čapkách s pérem po straně. Zábava trvala až do 7 hodin ráno a ještě mnozí bručeli, že ta noc nebyla delší.

Dále se musím zmíniti, že náš sbor věnoval pro své členy, kteří jsou již delší dobu bez práce, částku do 50 doll. a výbor Al. Vrána, Jan Kálal a Fr. Reiner se má postarati, by nepotřebnějšími opatření byli ti členové, kteří pomoc tu nutně potřebují.

Při té příležitosti zasílám řeč našeho starosty br. Jos. Buriana, kterou přednesl při svém nastoupení úřadu. Doufám, že se tím zavděčíme, neb mnoho můžeme z tak vážných slov čerpati.

Na zdar!

V á c . K . T ř í s k a .

Schuyler, Neb., 1. února 1894. — Dne 4. prosince 1893 byli v celoroční schůzi zvoleni následující úředníci: Starosta Karel Šafařík,

náměstek M. F. Shonka, taj. Jos. Otradvský, účetní Rud. Daříček, pokladník Vojt. Loukota, jednatel A. J. Bittner, náčelník Jiří Dvořák, dom. správce Vác. Sochor, výbor majetku: M. Bednář, Václav Fiala, Boh. Ninger.

Na Nový rok pořádala jednota naše divadelní představení „On neb žádný“. Hráli sami Sokolové a musím podotknouti, že tolik obecenstva se nesešlo již po kolik roků, jako ten večer. Kus byl sehrán hladce, tak že po každém výstupu herei sklízeli bouři potlesku, ale palnu předei jen odnesla mladistvá slečna E. Dvořáková.

Mám ona zvláštní nadání pro divadlo; hraje s takovým zápalem a citem, že není možno ubrániti si dojmům. Dále zasluhuji uznání všestranného, řiditel br. Rud. Daříček, pak režiser Ed. Hans, kteří nelitovali práce a času na vypravení jeviště a masek. Však v poslední schůzi sokolské jsme usnesli vzdáti oběma jmenovaným bratřím veřejný dík za jejich namáhání a pili a provolati jim třikrát „Sláva!“ což se také stalo.

Teď po Novém roce Sokolové opět pilně cvičí v najaté síni a připravují se k příštím závodům. Na tu drobotinu také brzy dojde, jakmile jen se cvičitel Boh. Ninger vrátí, neb hned po divadle se nám ztratil v kraje neznámé, a zlí jazykové tvrdí, že odletěl uloupit nějakou holubici.

Pro letošní sezonu jsme opět vydali „Šibřinky“, které nalezájí dosti obliby mezi lidem. — Dne 6. t. r. pořádá T. J. S. maškarní ples, který doufám i tentokráte sboru ke etí sloužití bude. Též oznamuji vystoupení ze spolku T. J. S. ve Schuyler dvou bratřů, Josefa Vlčka a Jos. Zerzána. — Na zdar!

A . J . P i t t n e r , j e d .

Milwaukee, Wis., 4. února 1894. — Jelikož nebyla oznámena doposud volba úředníků pro tento rok do sok. laských listů, proto zasílám jména všech nových úředníků: Starosta Jan Záhořík, náměstek V. Čížek, tajemník H. Vrba, účetní L. Ehrlich, pokladník A. Blažejovský, náčelník A. Pittner, cvičitel P. Straka, praporečnick Jos. Šnejberg, důvěrníci M. Jiráček, E. Chrudimský a Jos. Jelínek. Náčelník župní P. Straka, podnáčelníci Jan Zahorík a Josef Berka.

Smutným vysvědčením jest pro mnohé naše krajané, že nepochopili myšlenku sokolskou, a nevykonali povinnosti svých, tak že vyloučení býti museli; jsou to následující:

K. Janda, P. Velas, V. Černý, F. Šebesta, Jos. Procházka, F. Růžička, J. Třešnička, Fr. Jelínek, J. Kolář, F. Dobiáš, J. Kubiš, K. Klinka, Jos. Jiráček, Jos. Pořinský, Boh. Poper a K. Link.

O d s t o u p i l i : F. Mencl, J. Těhle, Jos. Šisler, F. Šrámek, F. Křivánek, P. Šisler, F. Chrudimský, F. Ctibor, Jan Chrudimský, Ad. Kakač st., Al. Kakač, Hynek Kratochvil.

Z e m ř e l i v m i n u l é m r o c e : Jos. Kynšteter, V. Macháček, Alois Zajížek, Stanislav Kubiš, F. Makal.

Sokolové zřídili si prozatímní budovu ku cvičení na zakoupeném již dříve místě a cvičí pod dovedným vedením Sok. P. Straky velmi pilně. Vůbec zavládá nyní mezi veškerými členy více duch sokolský; — rovněž i naše milá útlá mládež cvičí zdárně — jak tělesně tak i duševně, tak že doufáme, že i na dále ruch tento potrvá a my pak v brzku síň naši stavěti budeme moci. — Na zdar!

H . V r b a .

Chicago, 4. února 1894. — (Z e S o k o l a „Tyrš.“) Jest mi milým potěšením podati tentokrát zprávu o naší slavnosti v sobotu, dne 3. února odbyvané. Ano, den ten zůstane nám po celý život blahou vzpomínkou, kdy oslavili jsme přestěhování se do nové tělocvičny v Česko-Slovansko Americké Síni na 18. ulici, 592–596.

O půlsedmé hod. počali se seřadovati Sokolky, Sokolové, žáci a žakyně Těl. Jed. Sok. Tyrš naposledy ve staré tělocvičně, by se s ní rozloučili. Starosta Sokol Jos. J. Janda, vzdal dík manželám Břicháčkovým za veškerou snahu a vše dobro co pro sbor náš učinili. Paní Břicháčková na to pohnuta odpověděla, děkující za přizeň jim Sokoly věnovanou. Na to ujal se slova cvičitel Sokol K. Štulík, ježto však nezbyvalo již mnoho času, (počala tam o 8. hod. jiná zábava) vylíčil pouze málo slovy — tím více však mocnými, působnost Těl. Jed. Sok. „Tyrš“ za dobu 5letého cvičení v síni té. Mezi jiným pravil as toto: „Síň tato byla Vám Sokolové kolébkou, v níž k té drahé matce tělocviku jste Inuli, tužice těla i duše své, nabývající otužilosti, veselé mysle a co hlavního: pevného zdraví.“

Protož tedy Vy, kteří v řadách cvičičího členstva nejste, o Vás pevně se nadějeme, že v řady naše vstoupíte a v nové tělocvičné novou činnost rozvinete a počet náš že se zdvoj — ztroj — a zmnoho — násobí. A to by se stalo, provolávám při odcházení z této místnosti Těl. Jed. Sokol „Tyrš“ „Na zdar!“ (Hlučné „Na zdar!“)

Na to se vyšlo s hudbou v čele a nastal pochod do nové tělocvičny; nejdříve Sokolky, pak žačky, žáci a Sokolové v stejnokroji. Na rohu Centre Ave., Throop ulice a před novou tělocvičnou zapálena bengálská světla. Byl to průvod důstojný; když celý průvod vešel do nové tělocvičny hudba zahrála „Kde domov můj“. Na to ujal se Sok. K. Štulík opět slova a promluvil k nám úplnou pravdu vyzývaje nás ku horlivému plnění našich povinností vůči Sokolstvu a vůči sobě samým. Na to nastal rozehod, aby cvičičí členstvo mohlo se přestrojiti. Teď byla síň obecnostvu otevřena. Nářadí bylo rozestaveno po celé síni. Když bylo vše připraveno, nastoupeno dvojstupem na cvičišť. V prostředku se zastavilo, zřizena šik a cvič. K. Štulík přednesl proslov k obecnostvu.

Z jeho vřelé řeči a důvodů zajisté mnozí se poznají, a k tělocvikovi tím větší láskou přilnou. Dobře pravil mezi jiným: „My musíme dáti našemu pokolení zdraví, jestli otec a matka jsou zdraví, jejich děti budou též. A jak si máme svoje zdraví zachováti? Indiáné, kteří zde před padesáti lety žili, měli dosti otužlosti, dosti pohybu, dosti síly. Jich životem bylo rybaření a lov, při čemž se tělo dosti pohybovalo. U nás ale po většině pracují stroje samy, takže člověk pouze rukama je trochu řídí. Při tom ovšem tělo nedostává dosti pohybu pro jeho tělesné ústrojí. Neříkej nikdo: Můj děd, moje bába nikdy necvičili a byli zdraví, dosáhli vysokého věku. Tehdy byly časy jiné. Naši předkové uměli se otužovati, a zdraví si šetřiti, avšak ptejme se, jak my kráčíme v jich šlépějích? Dnes vidíme dívku útlou, že by ji člověk jednou rukou snad obejmul. Ona sedí v office (úřadě) píše a vydělává si mnohem více než muž, který těžkou prací se zabývá. Veškeré úspory vydá na toaletu, na svoji rozkoš. Z nenadání přijde nevtaný host, a upoutá ji na lázko; nyní počne rozvažovat, a přijde jí na mysl trpká výčitka — ach, proč jsem si dříve toho nejdražšího, svého zdraví, nešetřila. Nahlédne to, ovšem že pozdě. A takových případů máme mnoho a mnoho. Jedině rozumně pěstovaný tělocvik od útlého mládí ještě s to rozličným nemocem a neduhům zabrániti.“

Mnohá důležitá věta zasluhovala by ještě vypsání. Myslím že každý Sokol, pravý Čech, jenž slovům Sok. K. Štulíka naslouchal, poohleďne se vůkol sebe a pokud mu stačí čas že cvičení navštěvovati bude. Vždyť starší Sokolové nemusí právě na nářadí cvičiti. Jsou tu cvičení prostná a pořadová, jichž lze s dobrým úspěchem provesti. Ku konci své řeči pak blahopřál Sok. K. Štulík dalšímu působení Těl. Jed. Sok. „Tyrš“ a vyslovil naději, že kdybychom poznali všichni důležitost tělocvikovi a navštěvovali cvičení, že by ani tato síň prostorná, ve které dnes poprvé cvičiti budeme, nám nepostačovala. „Nyní ukážeme Vám“ pravil „jak se v tělocvičnách našich pravidelně cvičí.“

Jednotlivé čety nastoupily teď každá ku svému nářadí. Cvičilo se jako obyčejně ve dny cvičební. Jednou se střídalo. Zároveň Sokolky a žačky cvičily. Cvičilo se na hrazdě, koni, bradlech, koze a skoky. Pak následovalo cvičení prostné Sokolů a žáků. Cvičilo nás Sokolů 15, žáků 12, Sokolek 10, žaček 8. Byl to žel, malý počet; mohlo nás býti více. Pak se odklídilo nářadí a nastal ples, který se slušně vydařil.

Kéž by ta vřelá slova cvičitele K. Štulíka nebyla hlasem volajícího na poušti. Připravujme volnou cestu tělocvikovi, a pak — pak se nebojme, pokolení naše zehnatí nám bude. — Na zdar!

Fr. A. Dítě.

Newark, 5. února 1894. — V minulé půlletní schůzi T. J. S. v Newarku usneseno bylo pořádati na Sylvestra domácí zábavu, jejíž výtěžek obrácen by byl k zakoupení dalšího nářadí tělocvičného, jež nevyhnutelně potřebujeme. — Až hmotný výtěžek nebyl velký, přece můžeme směle říci, že zábava s laskavou pomocí spoluúčinkujících velmi pěkně se vydařila. — České dámy z Newarku svým zjevem dodaly lesku naší zábavě. — Naši přátelé ze Short Hill, jimž jmenem jednoty vzdávám upřímné díky, byli našim bratřím nápomocni v divadelní přednášce a provedli výtečně krásnou hu-

dební předehru, za níž ode všech přítomných dostalo se jim zasloužené pochvaly.

Naši Sokolové ve dvou družstvech provedli cvičení na hrazdě, jež s uznáním bylo přijato a dokázalo, jak ve cvičení pokračujeme.

Nesmím též opomenouti vzdání našim příznivcům ze Short Hill srdečné díky za skvostně upravený dar, jež nám odevzdali, totiž podobiznu zakladatele Sokolstva, Miroslava Tyrše. Bylo by jen k přání, abychom všichni snažili se myšlenky Tyršovy ve skutek uváděti a bratrsky ve svornosti statně ku předu kráčiti. Budeme-li tak činiti, zajisté práce naše marnou nebude. — Na zdar!

Vác. Ptáček.

Chicago, dne 5. února 1894. — (Z Klatovského Sokolstva.) — Ve schůzi odbyvané 22. ledna rokováno mezi jiným o návrhu daném Těl. Jednotou Sokol v New Yorku, uveřejněném v „Sokolu Americkém“, by z pokladny Národní Jednoty Sokolské povoleno bylo 500 zl. r. č. pro Národní Ligu a opět 500 zl. r. č. na národopisnou výstavu v Praze. — Návrh onen po dobrém uvážení jednohlasně přijat a přejeme si, by krok tento chvalitebný došel souhlasu všech ostatních jednot sokolských.

Dále oznamujeme výboru výkonnému v New Yorku, že dotazníky statistiky těloměrné budou v čase krátkém vyplněny a na dotčené místo dodány.

Pokračováno v jednání a přistoupeno k dopisu Plzeňského Sok. v Chicagu, kdež se dovolává souhlasu, by Národní Jednota Sokolská zaplatila zbývající dluh za oslavení českého dne, za výlohy povstale dekorací vozu atd. Ovšem že patřičné jest, by každý jednotlivec Sokol přispěl na onu věc, avšak dosud jsme nezapomněli jednání, které skutečně bylo, když Národní Jednota Sokolská darovala 200 dol. co příspěvní na onen vydej, avšak ironickým způsobem Sokol Plzeň. P. Čermáka daným návrhem, by ona částka poslána byla zpět, což se stalo. A teď jest opáčně návrh dán, avšak po uvážení práce společné dáváme na jevo Sokolu Plzeňskému, že souhlasíme s jeho žádostí, by Národní Jednota Sokolská nápomocna byla k zaplacení dluhující částky.

Dne 20. ledna odbyval náš Sokol maškarní ples, který se neočekávaně skvěle vydařil. Sokolové se účastnili v plném počtu a zábava byla rázu sokolského, tak že ku konci plesu obecnostvu s rozjařenou myslí uspokojeno odcházelo. — Na zdar!

V. K. Roth.

New York, 6. února 1894. — Nový rok nám starosti neubral, ba spíše jich přinese více. Stará rána boli stále; schůzi nám dosud vlastní řádná místnost cvičební. Měsíční schůze únorová zabývala se opět otázkou tou a tu nezbytně dojiti jsme musili v debatě na bolestina české osady Newyorské — stavbu Národního domu v hořejší části města. Kdyby nehrálo se o čest jednoty, snad dnes již byli bychom se stavbou vlastní tělocvičny dále, než všechny spolky v Dobročinné společnosti zastoupené, avšak čestný závazek nás víže a ten sami zrušiti nesmíme. Proto s radostí asi uvítá každý člen — ve schůzi únorové bylo jich tuze málo — zprávu, že bude možno urychlití příspěvním jednoty stavbu Národního domu — budou-li delegáti ostatních spolků rozuměti dobře návrhu, který dle instrukcí daných přednesou naši zástupci v tělese řečeném. Snad dospěli již mnozí Šavlové v Pavly a přesvědčili se, že jde jednotě naší nejen o prospěch a zdar vlastní, ale i o zdar a prospěch společného díla tolika spolků zdejších. Nemluvě o jiných věcech, jež tomu nasvědčovat se zdají, mám na mysl také nezvratný důkaz přízně, jaký podaly jednotě nejšířší kruhy obecnostva zdejšího. Stalo se to o šibřinkách v sobotu, 3. t. m. pořádaných, do nichž sešlo se takové množství lidí, že nikdo tolik v české zábavě nepamatuje. Byla to 25. zábava toho druhu a proto staly se k ní přípravy zvláštní. Bohužel že pro samé lidi moc a moc lidí pranic neviděli. Škoda to jest, neboť vše, co bylo připraveno, bylo také dobře promyšleno, nacvičeno a provedeno. Mimo hudbu mohu to směle říci — bylo to práci a zásluhou vskutku neunavného náčelníka, br. Gusty Tesaře. Efektí jeho rej 80 Sokolů, oblečených ve 4 různé barvy, svědčila o pilném nacvičení a odborných zkušenostech br. Tesaře; obraze přímo překvapující vyvíjely se tak hladce jeden z druhého, že mílo bylo hledět na pestrý a uchvacující ten důkaz nadání, pile a kázně dobré. Sokolové hrdí býti mohou na hlavu, z níž rej vyšla a tazase

na elementy, jež myšlenku její tak skvěle k platnosti přivedly. Živé obrazy, vesměs z dějin českých z různých věků vzaté hodily by se znamenitě za obrazy Brožíkovy; loučení Čechů se sokolskou výpravou a apotheosa Tyršova dojaly velice. Vše odehrálo se v rámci světové výstavy v Chicagu, která sloužila za dekoraci sálu. — Žel že radostného vzrušení nad skvělým úspěchem šibřinek „jubilejních“ nedočkal se s námi druh věrný, duše upřímná a povaha přímá, br. Čeněk Sochárek. Po krátké asi 12denní nemoci dotlouklo to poutivé srdce sokolské, jež po 15 let k jednotě lnulo jako k matce a vždy hotov byl brániti ji proti komukoli. Ubožák zanechal zde vdovu se 4 mladičkými hochy, jež sliboval vždy přivést pod prapor sokolský. V sobotu, 27. ledna doprovodili jsme ho v počtu čestném k poslednímu odpočinku; že těšil se přátelské oblibě, dokazuje ono účastenství starých i nových členů, jichž vzdor ošklivé slotě, která ulice ve čtvrti naší proměňuje v rybníky špinavé a blátivé, dostavilo se do průvodu na 400, ne-li přes.

Za to účastenství na společném cvičení v neděli dne 28. ledna v Národní budově bylo slabé. Jednota naše zastoupena byla z hořejška 21 cvičencem, z dolejška pak 14; Polský Sokol vyslal cvičenců 6, slovenský 8, Morrisanský 2, a z Long Island City 0. Z Newarku vzdor cestě delší dostavilo se cvičenců 6, což slouží mladé jednotě jen ku cti a svědčí, že celkem dobrý sokolský ruch v ní vane. Není-liž u porovnání s účastenstvím zdejších jednot a zvláště Dutchkillské vzorem? Náčelník br. Tesař netajil se mi ostatně spokojeností svou nad patřným pokrokem cvičenců z Newarku a vzdal povinnou chválu i slušnému pokroku jednoty Slovenské. Dostí obtížná prostrná provedena beze všech příprav a s ohledem na to prošla. Cvičeno na bradlech, hrazdě, koní na šíř a na dél v 5 družstvech. Po cvičení odebrala se většina do hořejších místností Národní budovy, kde odbyt utěšený přátelský večírek, jehož program z části vyplnil i rozhovor o činnosti jednot zastoupených.

Co do další činnosti u jednoty naší sluší zmíniti se o slušném divadle na boží hod vánoční, kdy odbor dramatický sehrál „Černé duše“; návštěva byla veliká, provedení pěkné. O Sylvestra uspořádal pěvecký odbor utěšený večírek, a hostil tu vzácné hosty, spisovatele p. F. Heritesa s chotí a uznaného umělce na housle p. prof. Rabocha. Při příležitosti té vynikly hlavně damské sbory a v solových písních Sokolky Tonička Košova, Jiřina Lierova a A. Kadlcová. Druhý večírek uspořádal pěvecký odbor na uvítanou Ludvíkovců a také rozloučil se s nimi u přítomnosti četných jiných bratrů a příznivců umění českého. Při šibřinkách vystoupil odbor ten v pěkném obrazu z opery „Trovatore“ a zapěl tu sbory, solo a duetto, sklídív nadšený potlesk.

Do ústředního výboru župního zvolila jednota br. Ant. Jahodu a F. Zborníka, kteří jsou nám zárukou, že řízení župy, vlastně zařízení její a uvedení v činnost naléza se v dobrých a spolehlivých rukách. Třetího člena volí dle ujednání v jednotě naší bratrský sbor Morrisanský. — Na zdar!

Jos. Říha.

Cedar Rapids, 6. února 1894. — Musím opět několika řádky zmíniti se o našem životě v jednotě. Minulý měsíc byl mdlý a jaksi stíněný pro cvičení, neb na pořádku byly maskární bály a potom cvičení, však je to jaksi omluvitelné, neb jsou jen jednou ročně. Návštěva cvičení byla špatná, jelikož zábavy zde obdávají se obyčejně v pondělí a ve čtvrtek a den následující se vyspává. Doufám, že měsíc tento to bude lepší.

Stěžovat si musím na výk. výbor minulý ohledně diplomů; buď ve spěchu, neb nevím z jaké příčiny jednomu členu sboru našeho napsal místo ceny třetí na skok — čtvrtou a druhému místo cen třech dal opět jen ceny dvě.

Následující úředníci zvoleni pro tento rok: Starosta A. M. Zahorík, náměstek Josef Hurka, tajemník Adolf Mach, účetní Jaroslav Vosmek, pokladník Frant. Kouba, jednatel Josef Hašek, náčelník Josef Urban, cvičitel Fred Engelthaler, výbor majetku Jos. Hašek, Jos. Dostal a Ant. Matyák.

Šibřinky se vydařily znamenitě. Na 1300 lidí bylo přítomno plesu tomu. Mysím, že čistý výtěžek bude obnášeti asi 400 dollarů. Žel, že nemohl se držeti déle než do 3 hodin. Na jevišti zobrazena byla „Midway Plaisance“ se všemi národy, kteří pak v průvodu parádovali, což se velmi hezky vyjímalo. — Na zdar!

J. J. Urban.

Chicago, 6. února 1894. — (Z Plzeňského Sokola.) — V řádné schůzi „P. S.“ ze dne 22. ledna t. r. usneseno, požádati výk. výb. N. J. S. o změnu náčrtku „Sokola Amerického“, an stávající členstvo neuspokojuje; rozhodně by bylo Amerikány bráno za urážku, když by měl Sokol šlapati po vlajce této svobodné republiky.

Oponenutím byla vynechána tři jména vyloučených členů a sice Sokolů: Jana Jansy, Šimona Sokola a Jos. Trikara.

Na rozeslané sborům provolání ohledně krytí zbývajících výloh sokolského vozu o Českém dnu doposud souhlasí následující sbory, (by totiž onu částku doplatil výk. výbor) a sice: T. J. Slovanská Lípa (Chic.) Sokol Nová Vlast (Cleveland, O.) Sokol Tábor (Chic.) Sokol Mladočech (Racine, Wis.) T. J. Sokol Plattsmouth, Neb. — T. J. Sokol v St. Louis, Mo. — a T. J. Sokol v Saginaw, v Michigan.

Dovolují si tímto požádati členy „Plzeňského Sokola“, by vždy jakmile změní své bydliště, poštovním listkem uvědomili o tom br. pořadatele, Sokola Fr. Liera, 408 E. 71st St., New York.

Na zdar!

B. W. Nejedlý, t. č. taj.

Sborům k povšimnutí.

Vzorky klobouků, nákrčníků a košil uvolil se míti naskláda a v zásobě Sokol Rudolf Hurt, 593 Blue Island Avenue, Chicago, Ill., a sbory, které si je přejí, budou jim ochotně obslouženy. Výkonný výb. zašle vzorky sborům na požádání, pod pečeti sboru a podpisem starosty a tajemníka sboru.

Na zdar!

Jos. Říha, jed.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 29. ledna 1894. — (Schůze řádná.) — Starosta, Sokol Al. Wokal, zahájil schůzi u přítomnosti všech členů. — Zápisky z obou předcházejících schůzí po přečtení přijaty. — Přijaty omluvy: Sok. Strnada, jež sděluje, že poštovní listek, jimž do minulé schůze byl zván, obdržel pozdě, a Sokola Rybičky, jež přezkazila nemoc v rodině do schůze se dostavití. — Čteny dopisy, jež zaslaly jednoty „Nová Vlast“ z Clevelandu, T. Jed. Sok. ze So. Omahy, „Český Lev“ z Oxford Juctn, „Čechie“, „Tyrš“ a „Slov. Lípa“ z Chicaga, „Čech“ z Clevelandu a T. J. Sokol z Milwaukee — a přikázány jednateli k vyřízení. — Vzat k vědomí protest „Slov. Lípy“ z Chicaga proti obrázku na obálce „Sok. Am.“ a po sdělení pořadatelově, že oprava jest již provedena, považována věc za vyřízenou. — Zaznamenán též souhlas „Slov. Lípy“, aby „Plz. Sokolu“ dostalo se náhrady z pokladny N. J. S., a nesouhlas s tím, aby po 500 zl. bylo věnováno na „Českou ligu“ a na národopisnou výstavu v Praze. — T. J. Sokol v Milwaukee s věnováním tím souhlasí. — Rukopis stanov T. J. S. „Tyrš“ z Chicaga přikázán starostovi a náměstkovu k prohlédnutí, jakmile stanovy výk. výbor z tisku obdrží. — Jednoty se upozorňují, aby zprávy tělocviku se týkající zasílaly župním náčelníkům a tito aby je zasílali náčelníku Nár. Jed. Sok., jimž jest A. Tesař, 1432—I. Ave., New York. — Časopis „Sokol“ pražs. má být objednan pro všechny jednoty a též „Sok. Am.“ má být zaslán po výtisku každé jednotě do knihovny. — Pořadatel listu požádán, aby vysvětlil v listě věc ohledně volby ústředních župních výborů, náčelníků a podnáčelníků. — Pořadatel odevzdává \$1.65 co předplatné od 3 předplatitelů a 2 marky 15 pf. v poštovních známkách co předplatné z Německa. — Přijat návrh vydavatelstva „Svitu“, jež nabízí se věnovati třetinu předplatného z odběratelů získaných oznámkou v „Sok. Am.“ do pokladny „České ligy.“ — Poněvadž nikdo o místo pořadatele „Sok. Am.“ se nepřihlásil, uvoluje se přítomný dosavadní pořadatel na neurčitou dobu úřad ten zastávat. — Jednatel předkládá došlé úřední knihy z Milwaukee. Shledáno, že knihy účetního nejsou účetním výborem bývalého výk. výboru z Milwaukee podepsány, což má být T. J. Sokol v Milwaukee oznámeno. — Jednatel i pokladník oznamují, že záruky v příští schůzi předloží. — Náčrtek župních stanov uvolují se vypracovat starosta, náčelník a podnáčelník. — Jednatel uveřejní mí v „Sokole Am.“ vyhlášku na cvičitele pro jednoty v Newarku a Coal City. — Na to rozpravena debata o zakládání nových sborů,

jež do příštích schůzí odložena. — Usneseno, vyzvat jednoty, by přihlašovaly se za členy „České ligy“ pokud k ní ještě nepřistoupily. — Usneseno objednat „Úvahy a řeči dra. Miroslava Tyrše“ v pěti stěch výtiscích, každé jednotě po výtisku do knihovny zaslat a ostatní mezi Sokoly rozprodat. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zap.

Příjem:

T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., za 3. čtvrtletí 1893.....	\$ 8.20
T. J. S. Wilber, Neb., doplatek na 1. čtvrtletí 1893.....	1.84
„ „ „ za 2. čtvrtletí 1893.....	13.20
„ „ „ na 3. čtvrtletí 1893.....	8.66
T. J. S., Schnyler, Neb., na 3. čtvrtletí 1893.....	7.70
T. J. S. Fuegner, L. I. City, za 4. čtvrtletí 1893.....	7.70
T. J. S. Blesk, Baltimore, za 4. čtvrtletí 1893.....	22.60
Plzeňský Sokol, Chicago, dopl. na 1. čtvrtletí 1893.....	40.02
„ „ „ spláci na 2. čtvrtletí 1893.....	30.78
Od 3 předplatitelů na Sok. Am.....	1.65
T. J. Sokol, New York.....	118.20

Úhrnem.....\$260.55

Vydání:

Doprava beden s věcmi N. J. S. do místnosti v. v.....	\$ 11.88
Nakres a rytina obálky a malá rytina v č. 1. Sok. Am.....	23.30
Fotografie a rytina věnce.....	19.60
Vymožení a doprava věnce z celuce.....	8.25
R. Hurtovi v Chic. za dvoje vzorky pro N.Y. a Oxf. Jnetn.....	6.75
Za 3600 výtisků 1. čísla Sok. Am. ročník XVI s výpravou.....	104.40

Úhrnem.....\$174.18

Výkaz hotovosti:

Bondy dle výkazu z Milwaukee.....	\$1356.00
Příjem za měsíc leden 1894.....	260.55

Úhrnem.....\$1616.55
Vydání za leden.....174.18

Hotovost dne 1. února 1894.....	\$1442.37
Uloženo ve 4proc. reg. bondech Spoj. St.....	1356.00
V rukou pokladníka.....	86.37

Úhrnem.....\$1442.37

Na zdar! Jos. Říha, t. č. jed.

Společný cvičitel.

Národní Jednota Sokolská hledá všestranně vzdělaného cvičitele tělocviku co společného cvičitele. — Služné \$75.00 měsíčně. — Cestovní výlohy kryje Nár. Jed. Sokolská, ubytování a stravování obstarají bezplatně sbory, u kterých cvičitel cvičí. Nabídky přijímá jednatel. — Na zdar!

Jos. Říha, jednatel,
1368 Ave. A, New York, N. Y.

OZNÁMENÍ.

Pro jednoty v Coal City, Ill., a v Newarku, N. J., hledá výk. výbor N. J. S. po řádném, svědomitém a dobrém

cvičiteli.

Hlavně požaduje se od nich, by vycvičili jednotám sbor cvičitelský, přihlížejíce ovšem i k cvičením celku, a základ položili k dalšímu soustavnému pěstování tělocviku, jakož i by osobními vlastnostmi svými zárukou byli, že dovedou vysvětliti zásady sokolské a dle nich bratry vésti. Úkol cvičitelů potrvá tři měsíce. Pro Newark stačí, dojížděl-li by tam jednou v týdn.

Nabídky obsahujetež podmínky žadatelovy a udání, ku které jednotě v N. J. S. zastoupené patří, zaslány pak buďtež jednateli v. v. do 26. února t. r. včetně.

Listárna redakce.

Všem dopisovatelům sloužím k vědomí, že dopisy musíme mít do 8. každého měsíce v rukou, má-li být jejich uveřejnění zabezpečeno. — Příspěvky delší radno zaslati dříve, aspoň do 6. každého měsíce.

Evropské předplatitele našeho listu, kteří zasílají předplatné poštovními poukazy přes Švýcarsy, žádáme, aby nám o tom vždy poštovním listkem aneb dopisem zprávu podali. Stává se, že dostaneme z pošty poukaz, aniž bychom věděli, od koho peníze pochází, čímž vznikají zbytečné zmatky a nedorozumění.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 1479 Ave. A; Jos. Říha jednatel, 1368 Ave. A; Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Jan Rybička, Jos. Strnad.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. Josef Lains, 1024 N. Wolfe St.
T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 62 Crescent St.
S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491—3rd Av.
T. J. SOKOL Newark, N. J. V. Ptáčník, taj., 319 W. Kinney St.
T. J. SOKOL, New York; taj. Al. Bohdanecký, 1291 First Ave.
T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.
TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. Hurka, 241 So. 2nd St.
T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. J. S. Melcer.
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Tomáš Duda.
T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.
T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota.
T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb. J. J. Nejedlý.
T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. V. Šťastný 17th bet. O & P Sts.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St.
T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., F. P. Frněný, 1203 Pearl St.
T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; j. Em. Novák, 53 Williams Av.
T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich. taj. J. Eret, 1617 Fitzhugh St.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.
T. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; J. Budín, 1362 Fondu Lac Ave.
T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jos. Nikl, 1443 Douglas Ave.

upa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Cyril Maleček, Box 46.
KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St.
PLZEŇSKÝ SOKOL Chic.; taj. B. W. Nejedlý 550 Blue Island Ave.
SOKOL CHICAGO, Chicago; jed. K. Bareš, 1337 W. 21st St.
SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139 W. Taylor St.
T. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St.
T. J. SOKOL TÁBOR, Chicago, J. Král, 1503 W. 40th Pl.
T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. T. Souhrada, 786—18th St.
SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., V. Dolanský Box 235
T. J. S. PRAHA, Town of Lake, Ill., taj. Vác. Kunz, 4450 Wood St.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Fr. Lier, pořadatel, 408 East 71st Street, New York. Josef Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1368 Avenue A, New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.